ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018 - Τεύχος 143

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ 23ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

«Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων»

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ.
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Εἰδικός Γραμματεύς:
Ἀθανάσιος Μούσης, Μηχανικός Ἐνεργειακῆς Τεχνικῆς Τ.Ε.
Μέλη:
Ἀργυρώ Σώχου, συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα
Ἑλένη Σίμου, Τεχνικός Ὑπολογιστικῶν Συστημάτων

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
με ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μαρία Γεωργούλα, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρία Γεωργούλα, Βρυούλων 30-32, Βύρωνας - Ἀθήνα, Τ.Κ. 162 32

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε. Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71 τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ὁ Ἅγιος πού μαθήτευσε στήν ἀγάπη τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη, μέ βαθεία ταπείνωση, μέ διάκριση. Μοναχός μοναχικῆς ποιότητας. Λειτουργός μέ θαβώρειο βίωμα, πνευματικός μέ ὑποδειγματική πατρότητα καί μαζί Ἱεραποστολική φλόγα, εἶναι στοιχεῖα πού χαρακτήριζαν τόν Ἅγιο.

Ὅσοι τόν γνωρίσαμε στά μαθητικά καί νεανικά μας χρόνια, εἴχαμε τήν ἐξαιρετική αὐτή εὐλογία καί δοξάζουμε τόν Κύριο.

1. Βιογραφικά. Ὁ Ἅγιος γεννήθηκε στήν Πάτμο τό 1889 καί ἐκοιμήθη τό 1970 σέ ἡλικία 81 ἐτῶν. Οἱ γονεῖς του τόν ὁδήγησαν στήν εὐσέβεια καί στήν πίστη, ἐφόδια πού καλλιέργησε ὁ ἴδιος γιά νά φθάσει στήν ἁγιότητα.

Τά σχολεῖα πού φοίτησε ἦταν τότε Δημοτικό Σχολεῖο καί στή συνέχεια τό Σχολαρχεῖο.

Σέ ἡλικία 16 ἐτῶν εἰσέρχεται ὡς Δόκιμος στήν Ἱερά Μονή τῆς Πάτμου Μονή τήν ὁποία ἵδρυσε ὁ ὅσιος Χριστόδουλος τόν 11ο αἰῶνα πρός τιμήν τοῦ Εὐαγγελιστή Ἰωάννη. Ἐτῶν 18 παίρνει τό μικρό Σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ καί ἀπό Ἀθανάσιος ὀνομάζεται Ἀμφιλόχιος.

Ὡς Δόκιμος καί Μοναχός «δέν ἄφησε βιβλίο ἀδιάβαστο στή βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς», ὅπως γράφει ὁ πρῶτος βιογράφος του καί πρῶτο πνευματικό του παιδί ὁ Ἀρχιμ. π. Παῦλος Νικηταρᾶς, ἐπίσης ἀδελφός τῆς Μονῆς.

Ὅσοι γνωρίσαμε τόν ἅγιο Ἀμφιλόχιο ξέρουμε πόσο ἀγαποῦσε καί πόσο σεβόταν τά βιβλία.

Ἔτσι ἔγινε Θεολόγος τῆς βιωματικῆς Θεολογίας, πού ἐμαθήτευσε στόν πρῶτο καί μεγάλο Θεολόγο, τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη: «Τόν ἔβλεπα, τόν ἀγαποῦσα (τόν Θεολόγο) προσευχόμουν καί παρακαλοῦσα νά γίνω μαθητής του καί ὀπαδός του. Καί ἔγινε, καθώς μάλιστα ἀργότερα κάποια χρόνια ὑπηρέτησε ὡς Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Σπηλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως».

2. Μοναχός. Ὡς Μοναχός, ἐπισκέφθηκε τό Ἅγιον Ὄρος, ὅπου γνώρισε ἁγίους ἀσκητές, καθώς καί τούς ἁγίους τόπους. Μετά τήν ἐπιστροφή του στήν Πάτμο, ἀσκήτευσε γιά 2 χρόνια σέ ἕνα ἐρημητήριο τοῦ νησιοῦ μαζί μέ 2 ἀσκητές καί γίνεται μοναχός Μεγαλόσχημος.

Ἦταν πάντοτε νοσταλγός ἑνός γνήσιου Ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ, ἐμπνεόμενος ἀπό τούς μεγάλους Νηπτικούς ἁγίους. «Ἦταν ταπεινός, πρᾶος, γλυκύς, ἁπλός καί συνάμα ἀρχοντικός, ἀνεξίκακος, ἐλεήμων, διακριτικός, εὐγενής, ἄοκνος ἐργάτης πασῶν τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐντολῶν», γράφει ἡ γερόντισσα Χριστονύμφη.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπίσης ἦταν ὁδηγός του σέ ἕνα Μοναχισμό συνδυασμένο μέ κοινωνική δραστηριότητα.

Μέ ὁραματισμούς ὑψηλοῦ Μοναχισμοῦ ἐδημιούργησε τή γυναικεία Μονή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Μητρός τοῦ Ἡγαπημένου, σέ συνεργασία μέ τήν πρώτη Ἡγουμένη-Διδασκάλισσα Εὐστοχία Μοναχή.

Ὁ Εὐαγγελισμός ἀκτινοβόλησε καί ἀκτινοβολεῖ μέχρι σήμερα μέ τήν Ἡγουμένη Χριστονύμφη Μοναχή καί μέ ἐφημέριο-πνευματικό τόν π. Ἠλία Καλαντζῆ, ἀπό τά πνευματικά παιδιά τοῦ Γέροντα.

3. Λειτουργός Ἱερέας. Σέ ἡλικία 25 ἐτῶν γίνεται Διάκονος, μετά ἀπό ἐπιμονή τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Θεολόγου καί 30 ἐτῶν γίνεται Πρεσβύτερος.

Ὡς Διάκονος, τό 1914 πηγαίνει στήν Ἀθήνα γιά λόγους ὑγείας. Ἐκεῖ γνωρίζεται καί συνδέεται μέ τόν Ἅγιο Νεκτάριο, ἀπό τόν ὁποῖο διδάχθηκε τά στάδια τῆς μοναχικῆς ταπείνωσης καί τήν ἐργασία τῆς νοερᾶς προσευχῆς. Ἔγραφε ὁ ἴδιος στόν π. Παῦλο: Εἶδα τόν Ἅγιο Νεκτάριο κατά τή Θεία Λειτουργία μέ τό φωτοστέφανο τῶν ἁγίων καί τό πρόσωπό του νά λάμπει σάν τόν Ἥλιο.

Καί ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ, γιά νά δεῖ κάποιος τή μεταμόρφωση τοῦ ἄλλου, πρέπει νά εἶναι καί ὁ ἴδιος μεταμορφωμένος. Μεταμορφωμένος ἦταν καί ὁ ἅγιος Γέροντας Ἀμφιλόχιος καί ἔτσι τόν τιμοῦσαν καί τόν ἐκτιμοῦσαν ἄλλοι σπουδαῖοι γέροντες, ὅπως ὁ π. Ἱερώνυμος τῆς Αἰγίνης, ὁ π. Φιλόθεος Ζερβάκης, ὁ π. Ἰουστῖνος Πόποβιτς καί ἄλλοι.

Ὡς Λειτουργός ὁ Γέροντας ἀνέβαινε σέ ὕψη πνευματικά. Ὅταν ἔβγαινε στήν Ὡραία Πύλη, ἔδινε τήν ἐντύπωση τοῦ Μωυσῆ, πού κατέβηκε ἀπό τό Σινά, ἤ τῶν Ἀποστόλων πού κατέβαιναν ἀπό τό Ὄρος τῆς Μεταμορφώσεως.

4. Ἐξομολόγος - Πνευματικός. Ἦταν διακριτικός, διορατικός, μειλίχιος,

πρᾶος σέ μικρούς καί μεγάλους. Κατέβαινε στό Σπήλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως καί ἐμεῖς, μαθητές τότε, περιμέναμε ἐκεῖνον γιά νά ἐξομολογηθοῦμε.

Δωδεκάνησα, Κρήτη, Σάμος, Ἤπειρος, Ἀθήνα καί ἡ Κωνσταντινούπολις ἀκόμη γνώρισαν τόν πνευματικό π. Ἀμφιλόχιο.

Στήν Ἐξομολόγηση ἔδινε θάρρος «Ξέχασε τίς ἁμαρτίες σου, ἔλεγε, ὁ Χριστός μᾶς τίς διέγραψε».

5. Ἱεραπόστολος. Διαπνεόταν ἀπό φλόγα Ἱεραποστολική. Τόν θυμᾶμαι ζωηρά, μετά ἀπό τόν Ἑσπερινό στόν «Εὐαγγελισμό», ὅταν βγήκαμε στό προαύλιο ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν καθαρή. **Τόν θυμᾶμαι νά μᾶς λέει μέ πολύ παλμό, μεγάλη συγκίνηση καί προσδοκία: Κοιτάξτε, παιδιά μου, ἀπέναντι τά βουνά τῆς Μ. Ἀσίας. Οἱ Ἐκκλησίες τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη, οἱ Ἐκκλησίες τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως μᾶς περιμένουν.**

Ἀπό τά πνευματικά του παιδιά κάποιοι ἐργάστηκαν ὡς Ἱεραπόστολοι στήν Ἀφρική καί στήν Ἀσία, ὅπως ὁ π. Παῦλος Νικηταρᾶς μακαριστός πλέον καί ὁ π. Ἀμφιλόχιος Τσοῦκος (ἀργότερα Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας καί σήμερα Γάνου καί Χώρας στήν Ἀνατολική Θράκη).

6. Κοινωνικός Ἐργάτης. Μολονότι δέν ἤθελε εὔκολα νά ξανοίγεται σέ ἔργα, πού θά τόν ἀποσποῦσαν ἀπό τή μοναχική ζωή, ὡστόσο τοῦ ἦταν ἀδύνατον νά μήν προστρέξει καί φροντίσει καί τούς πτωχούς τῆς Πάτμου, ἀλλά καί τούς πρόσφυγες τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί ἀργότερα τοῦ πολέμου τοῦ 1940.

Τό 1948, ὅταν τά Δωδεκάνησα ἐλευθερώθηκαν ἀπό τήν Ἰταλική κατοχή, ἐκλήθη ὁ Γέροντας ἀπό τόν Ἕλληνα πλέον Διοικητή νά ἀναλάβουν οἱ Μοναχές τό Ὀρφανοτροφεῖο τῆς Ρόδου, τό ὁποῖο καί ἐλειτούργησε ἔκτοτε ὑποδειγματικά.

7. Οἰκουμενικός ἄνθρωπος. Σύμφωνα μέ τό Οἰκουμενικό πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀγωνίστηκε νά μείνει ἡ Ἐκκλησία τῆς Δωδεκανήσου ἑνωμένη μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο μέ στόχο νά διαφυλάξει τήν Ὀρθοδοξία τῶν νησιῶν, πού τά ἐποφθαλμιοῦσαν οἱ Ἰταλοί καί ἐπεδίωκαν νά τά ὑποτάξουν στό Βατικανό.

Εἶναι ἰδιαίτερα χαρακτηριστικό ὅτι μετά ἀπό 35 χρόνια Ἰταλικῆς κατοχῆς (1912-1947) στήν Πάτμο δέν ὑπῆρξε οὔτε ἕνας Ρωμαιοκαθολικός. Ὡς οἰκουμενικός ἄνθρωπος μποροῦσε νά συζητεῖ ἄνετα καί μέ πολλή ἀγάπη μέ τόν καθένα, ὀρθόδοξο ἤ μή, χωρίς νά ἐπιτρέπει ποτέ παρέκκλιση ἀπό τήν Ὀρθοδοξία του.

8. Οἰκολόγος. Ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἦταν οἰκολόγος πού τιμοῦσε καί ἀγαποῦσε τή φύση, τήν κτίση ὡς δημιούργημα τοῦ Κτίστη, στόν Ὁποῖο καί μόνο ἀνήκει ἡ λατρεία.

Μέ τήν οἰκολογική του εὐαισθησία συνετέλεσε ὥστε ἡ πλαγιά ἀπό τό λιμάνι μέχρι ψηλά στό Μοναστήρι τοῦ Θεολόγου νά εἶναι σήμερα καταπράσινη, πευκόφυτη. **«Ὅποιος φυτεύει δένδρο, φυτεύει ἐλπίδα, καί ἔχει τίς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ»**, ἔλεγε ὁ Ἅγιος Γέροντας.

9. Ἅγιος. Ὅσοι γνωρίσαμε τόν π. Ἀμφιλόχιο Μακρῆ ἤμασταν βέβαιοι γιά τήν ἁγιότητά του. Ἡ ἁγιοκατάταξή του, πού ἔγινε μέσα στό Σεπτέμβριο αὐτοῦ τοῦ χρόνου, ἦρθε ὡς ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἁγιότητάς του.

Ὑπάρχουν μαρτυρίες ἀνθρώπων, πού τόν εἶδαν προσευχόμενο νά μήν πατάει στή γῆ. Ἦταν μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς. Πάρα ταῦτα ἡ ἁγιότητά του τόν ἔκανε ταυτόχρονα φιλάνθρωπο, ἱκανό νά προσγειώνεται γιά νά συναντήσει καί νά ἀντιμετωπίσει τίς ἀνθρώπινες ἐπιλογές

μέ πολλή κατανόηση καί ἀπέραντη ἀγάπη.

Ἀπό τά ποικίλα δείγματα τῆς ἁγιότητάς του θά καταγράψω δύο μόνο γεγονότα.

α) Στήν ἐξορία του ἀπό τήν Πάτμο, καί ἐνῶ ἦταν Ἡγούμενος τῆς ἀνδρώας Μονῆς τοῦ Θεολόγου (1935-1937) τό 1937 στήν ἐξορία του συνήργησε ἕνας Ἱερομόναχος ἀδελφός τῆς Μονῆς. Κατήγγειλε στούς Ἰταλούς τήν Ἑλληνορθόδοξη δραστηριότητα τοῦ Γέροντα καί οἱ Ἰταλοί ἀφήρεσαν τήν Ἡγουμενία ἀπο τόν π. Ἀμφιλόχιο καί τήν ἀνέθεσαν στόν κατήγορο, ἐξόρισαν δέ τόν Γέροντα στήν Ἰταλία ἀρχικά, ἀλλά τελικά στήν Ἀθήνα. Ὁ π. Ἀμφιλόχιος φιλοξενήθηκε ἕνα διάστημα στή «Ζωή» καί ἄσκησε Ἱεραποστολικά τό ἔργο τοῦ πνευματικοῦ σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα.

Μετά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Δωδεκανήσου τό 1947 οἱ ἀδελφοί τῆς Μονῆς διέγραψαν ἀπό τήν Ἀδελφότητα τόν Ἡγούμενο πού συνεντέλεσε στήν Ἐξορία τοῦ Γέροντα.

Ὁ Ἱερομόναχος κατήγορος βρέθηκε στήν Ἀθήνα, ἀρρώστησε ἀπό σοβαρή νευρασθένεια καί νοσηλευόταν σέ ψυχιατρική κλινική.

Ὁ Ἅγιος Γέροντας Ἀμφιλόχιος ἐθεώρησε καθῆκον του νά ἐπισκεφθῆ τόν ἀσθενή, νά τόν ἀγκαλιάσει καί νά τοῦ διαβάσει μέ συγκίνηση τή συγχωρητική εὐχή. Ἐφρόντισε ἀκόμη νά τόν ἐπαναφέρει στό Μοναστήρι καί νά ἀναλάβει τή φροντίδα του.

Ἡ ἀνεξικακία τοῦ π. Ἀμφιλοχίου ἦταν βίωμά του. Το μῖσος καί ἡ ἐκδίκησή του ἦταν ἄγνωστη.

β) Ἕνα δεύτερο ἐνδεικτικό τῆς ἁγιότητάς του ἔχει σχέση μέ τό ὁσιακό τέλος του.

Πλησίαζε τό Πάσχα τοῦ 1970. Προέβλεπε ὅτι θά φύγει πρίν ἀπό τό Πάσχα.

Γέροντα, τοῦ ἔλεγε ὁ π. Παῦλος, γιατί δέν μένεις μαζί μας τοῦτο τό Πάσχα; Δίσταζε νά μοῦ ἀπαντήσει, συνεχίζει ὁ π. Παῦλος, καί δεύτερη καί τρίτη φορά τόν παρακάλεσα νά μοῦ πεῖ πῶς ξέρει ὅτι θά μᾶς φύγει σύντομα καί ἐκεῖνος μέ δυσκολία μοῦ ἀποκάλυψε: **Εὐλογημένε Παῦλε εἶδα τήν Παναγία καί τό Θεολόγο πρό ὀλίγου καί τούς παρακάλεσα νά μείνω κοντά στά παιδιά μου καί τοῦτο τό Πάσχα, ἀλλά μοῦ εἶπαν: «Δέν γίνεται ἄλλο ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις, Πάσχα θά κάμεις στούς οὐρανούς μαζί μας».** Ἐκοιμήθη στίς 16 Ἀπριλίου 1970, τήν Παρασκευή πρίν ἀπό τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου, εἰρηνικός, γαλήνιος, οὐράνιος, Ἅγιος.

Στίς 19 Σεπτεμβρίου τοῦ 1980 ἔγινε ἡ ἐκταφή καί οἱ παρόντες μαρτυροῦν ὅτι ἔντονη εὐωδία ἐκάλυψε τήν περιοχή.

Οἱ μεσιτεῖες τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου νά μᾶς συνοδεύουν.

Πρωτοπρεσβύτερος
π. Ἐλευθέριος Χαβάτζας

Βιβλιογραφία

1. Ἀρχιμ. Παύλου Νικηταρᾶ: «Ὁ Γέροντας Ἀμφιλόχιος Μακρῆς».

2. Ἰγνατίου Τριάντη, Μητροπολίτου Βερατίου Αὐλῶνος καί Κανίνης: «Ὁ Γέροντας τῆς Πάτμου».

3. Καθηγουμένης Χριστονύμφης Μοναχῆς: «Ἡ δροσοβόλος καῦσις τῆς προσευχῆς Γέρων Ἀμφιλόχιος Μακρῆς».

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

[ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» ΑΡΑΧΩΒΗΣ (24-26/8/2018)]

Ἅγιοι Πατέρες,
Κύριε Πρόεδρε τοῦ παρόντος Συνεδρίου,
Κυρία Πρόεδρε τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., μετά τῶν κκ. Προέδρων τῶν Τοπικῶν Παραρτημάτων,
Ἀξιότιμος Διευθύντρια τοῦ Φιλανθρ. Ἱδρύματος «Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»,
Ἐλλογιμώτατοι κκ. Καθηγητές καί Καθηγήτριες,
Ἀγαπητοί κκ. Σύνεδροι,

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί ἡ Πανάχραντη Μητέρα Του καί Μητέρα ὅλων ἡμῶν νά μᾶς περισκέπουν, νά μᾶς προστατεύουν καί νά μᾶς ἐνισχύουν εἰς τόν πνευματικόν ἀγῶνα μας.

Μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου μας καί τίς θεοπειθεῖς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας συναντηθήκαμε καί πάλι στό Τριήμερο Ἱεραποστολικό Συνέδριο τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., ἐδῶ στόν ἱερό λόφο τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀράχωβας Βοιωτίας, στή σκιά τοῦ ἐπιβλητικοῦ Παρνασσοῦ, τοῦ γερο-Παρνασσοῦ, ὅπως χαριτωμένα τόν ἀποκαλοῦσε ὁ ἀείμνηστος Γέροντας μας Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κυρός Κωνσταντῖνος.

Καί μέ τίς εὐχές καί εὐλογίες τοῦ ἐπιχωρίου Ποιμενάρχου Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καί Λεβαδείας, ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ καί Συλλειτουργοῦ μου κ. Γεωργίου, ἀρχίζει τό παρόν Συνέδριον, τό ὁποῖο εἶναι ἕνας κρίκος στήν ἁλυσίδα τῶν 3 περίπου δεκαετιῶν, πού ἀδιάκοπα γίνονται οἱ εὐλογημένες αὐτές Ἱεραποστολικές Συνάξεις τοῦ καλοκαιριοῦ, οἱ ὁποῖες ἦταν ἔμπνευσις καί πρωτοβουλία τοῦ ἀοιδίμου Ἱδρυτοῦ τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου, τοῦ ὁποίου ἄς εἶναι αἰωνία καί μακαρία ἡ μνήμη.

Ὁ Σεβ. Κυθήρων κ. Σεραφείμ, πνευματικός τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., στό βῆμα τοῦ Συνεδρίου

Ὁ μακαριστός Ἱδρυτής Ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος, ὁ διοργανωτής καί ἡ ψυχή τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., εἶχε συλλάβει στό φωτεινό μυαλό του τήν σκέψι, καί τήν ἔκαμε πρᾶξι, ὥστε τό Προεδρεῖο καί ὅλα τά μέλη τοῦ Ὁμίλου τῶν Ἀθηνῶν, μαζί μέ τούς Προέδρους καί τά μέλη τῶν κατά τόπους Παραρτημάτων τῆς Ἱεραποστολῆς, νά ἀνέρχωνται στό πνευματικό Θαβώρ τοῦ λόφου τῆς Ἀναλήψεως τῆς Ἀράχωβας γιά ἕνα τριήμερο πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καί συμπνευματισμοῦ. Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καί Θεός μας ἀνέβηκε ὀλίγον πρό τοῦ σταυρικοῦ Πάθους Του εἰς τό Θαβώρ τῆς Γαλιλαίας καί ἐν ὥρᾳ προσευχῆς ἔδειξε εἰς τούς τρεῖς προκρίτους μαθητάς Του

τήν δόξαν τῆς Θεότητός Του, καθώς ἐκεῖνοι ἠδύναντο νά τήν ἀτενίσουν, διά νά ἐνισχυθοῦν καί ἐνδυναμωθοῦν **«ἐν τῇ πίστει»**, καθώς θά ἔβλεπαν σέ ὀλίγες ἡμέρες κρεμάμενον ἐπί τοῦ Σταυροῦ τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Ἐπιμνημόσυνη δέηση στόν τάφο τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπ. Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Κυροῦ Κωνσταντίνου, ἱδρυτοῦ τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεῖος Διδάσκαλος, κατά τήν τριετῆ δημοσίαν διακονίαν Του, μετά ἀπό πολύωρη διδασκαλία καί ἔπειτα ἀπό τά θαύματα τῆς διατροφῆς τῶν πεντακισχιλίων καί τῶν τετρακισχιλίων ἀνδρῶν ἀπεσύρετο **«εἰς τήν ἔρημον κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι καί μόνος ἦν ἐκεῖ»**, διδάσκοντας ἔτσι τούς μαθητάς Του, τόν λαόν καί διαχρονικά τούς χριστιανούς ὅλων τῶν αἰώνων ὅτι πρέπει νά ἀνεφοδιάζεται ὁ κήρυξ τοῦ Θείου Λόγου καί ὁ κάθε πιστός, ἀποσυρόμενος εἰς ἥσυχον τόπον καί ἀνατείνοντας τόν νοῦν εἰς τόν Οὐράνιον Πατέρα διά τῆς προσευχῆς.

Καί ἐδῶ εἰς τό πνευματικό μας Θαβώρ μᾶς ἀναμένει μία πλούσια πνευματική πανδαισία, ἕνα πάντερπνο πνευματικό συμπόσιο. **«Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες, μηδείς ἐξέλθῃ πεινῶν»**, θά μᾶς ἔλεγε, προσαρμόζοντας τόν λόγον του εἰς τήν Σύναξίν μας ὁ Χρυσορρήμων ἱερός Πατήρ.

Θέματα καί εἰσηγήσεις ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος καί μέ ἐπίκεντρον τήν Ἱεραποστολήν θά ἀπολαύσωμεν διά στόματος ἐγκρίτων καί διαπρεπῶν ὁμιλητῶν.

Εὐθύς ἀμέσως θά παρακολουθήσωμε τήν εἰσήγησιν τοῦ **Ἐλλογ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Πέτρου Παναγιωτοπούλου μέ θέμα: *«Ἠθική συγκρότηση τοῦ πιστοῦ καί ἡ Ἱεραποστολή»*.** Μέ ἄλλα λόγια ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου κατορθώνεται μέν μέ τήν ἠθική συγκρότηση τοῦ πιστοῦ, τοῦ Ἱεραποστόλου, ἀλλά πρωτίστως καί κυρίως μέ τόν Θεῖο φωτισμό, τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐνίσχυσι τοῦ ἐργάτου τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπό τό Πανάγιο Πνεῦμα. Ἡ Ἱεραποστολή στο-

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τοῦ Συνεδρίου

χεύει εἰς τήν ἠθικήν καί πνευματικήν συγκρότησιν τοῦ πιστοῦ.

Εἰς τήν ἀπογευματινή συνεδρία τῆς σημερινῆς ἡμέρας θά διδαχθοῦμε, ἀφ' ἑνός μέν διά τήν *«Ἱεραποστολικήν ἀναγκαιότητα τοῦ Θείου Κηρύγματος»* ἀπό τόν σεβαστόν Καθηγητήν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνέστην Κεσελόπουλον καί ἀφ' ἑτέρου διά τήν *«Ὀργάνωση τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς»*, ἀπό τόν π. Γεώργιο Κουγιουμτζόγλου, Πρωτ/ρο καί στρατιωτικό Ἱερέα. Στέλνουμε ὡς Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί ὡς Παραρτήματα τῆς Ἱεραποστολῆς χρήματα καί φάρμακα καί λειτουργικά ἄμφια καί σκεύη καί ὅ,τι ἄλλο δυνάμεθα, ἀλλά ἀπαιτεῖται καί ἡ ἐπιτυχής ὀργάνωσις καί ὁ ἄρτιος συντονισμός τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, προκειμένου νά τελεσφορῇ ἡ Ἐξωτερική Ἱεραποστολή. **Καί ἡ δεύτερη ἡμέρα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Συνεδρίου θά εἶναι μεστή καί πλούσια σέ πνευματική τροφοδοσία. Θά ἀκούσωμε γιά τίς «Κατακόμβες καί τήν Ἱεραποστολήν» τόν ἀξιότιμον κ. Παῦλον Φήμην, Ἐπίτιμον Σχολικόν Σύμβουλον Θεολόγων.** «Ἱεραποστολή καί τό Κήρυγμα», *«Κατακόμβες καί Ἱεραποστολή»* δύο σπουδαῖα καί λίαν ἐποικοδομητικά θέματα.

Ἀκολούθως, **ὁ διακεκριμένος Ἰατρός κ. Σεραφείμ Νανᾶς μέ τό λίαν ἐνδιαφέρον θέμα του: *«Ἐμπειρίες ἀπό τήν Ἱεραποστολή»* θά μᾶς παρουσιάσῃ τήν πνευματική καρποφορία τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου** καί τίς ἀξιόλογες ἐμπειρίες του ἀπό τήν ἱεραποστολική του διακονία.

Καί τό ἐπισφράγισμα τῶν πολύ ζωτικῶν καί περισπουδάστων θεμάτων τῆς Ἱεραποστολῆς θά μᾶς τό κάνει ὁ βετεράνος τοῦ Ἱεροῦ Ἄμβωνος Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος, πολιός Ἱεροκήρυξ μέ τό ὑπέροχο θέμα του: *«Ἱεραποστολή στίς φυλακές»*. Ὁ π. Γερβάσιος ὡς φροντιστής καί οἰκουμενικός διδάσκαλος τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς φυλακισμένων ἀδελφῶν μας θά μᾶς διδάξῃ τό ἱερό χρέος ὅλων μας πρός τούς ἀδελφούς μας, τούς ἐν τῇ φυλακῇ καί ἐξορίᾳ ὄντας.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τοῦ Συνεδρίου

Ἐκτός, ὅμως, ἀπό τίς ἐξαίρετες αὐτές εἰσηγήσεις καί ὁμιλίες ἐπιλέκτων Καθηγητῶν Πανεπιστημίου καί λοιπῶν ἐπιστημόνων **θά ἔχωμεν τήν εὐκαιρίαν νά παρακολουθήσωμε τήν προβολήν ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ ἀπό τούς κ.κ. Περάκη καί Τσινέλη γιά τό Ἱεραποστολικό Κλιμάκιο τῆς Σιέρα Λεόνε. Καί τήν προβολή ντοκυμαντέρ ἀπό τόν κ. Παῦλο Τριποδάκη μέ τίτλο: *«Κανάγκα»*, πού εἶναι ἀξιοθέατη καί ἐποικοδομητική.**

Ἀλλά ὅλων τῶν προειρημένων εὐκαιριῶν ἀσφαλῶς προέχει ἡ καθημερινή Θεία Λατρεία καί οἱ ὧρες ψυχικῆς καί πνευματικῆς ἀνατάσεως καί περισυλλογῆς.

Ἅγιοι Πατέρες καί ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Τό ἄνοιγμα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας αὐτοῦ Συνεδρίου ἀναμφιβόλως τό κάμνει ὁ τιμώμενος καί ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος Ἱερομάρτυς, Ἰσαπόστολος καί Ἐθναπόστολος, Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ὁ μέγας αὐτός διδάχος καί φωτιστής τοῦ σκλαβωμένου Γένους μας. Τό φωτισμένο καί ἀνήσυχο πνεῦμα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐμαθήτευσε στό κρυφό σχολειό τῆς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί στό σχολεῖο τῆς Σιγδίτσης Παρνασίδος, τήν Σχολή τῆς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Βραγκιανῶν καί τήν Σχολή Λομποτινῶν Ναυπάκτου, ἔφθασε σάν τό διψασμένο ἐλάφι στό Ἅγιον Ὄρος, τήν Ἀθωνιάδα Ἀκαδημία. Καί ἀφοῦ ἐκεῖ ἐσπούδασε παρά τούς πόδας τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρεως καί τοῦ Νικολάου Τζαρτζούλη, τά μαθήματα τά ὁποῖα ἔλαβε ἄναψαν μέσα του τέτοια φλόγα, ὥστε ***«δέν ἠδύνατο οὔτος νά περιορισθῇ οὔτε εἰς τούς τοίχους ἑνός σχολείου, οὔτε εἰς τάς μάνδρας ἑνός Μοναστηρίου. Κατέστησε λοιπόν πεδίον δράσεώς του ὅλην τήν Ἑλλάδα. Ἐπηρεασμένος ἀπό τήν διδασκαλίαν τοῦ Βουλγάρεως, ἠθέλησε νά ἀντιδράσῃ κατά τοῦ διπλοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ θρησκευτικοῦ καί τοῦ ἐθνικοῦ»*** (Π. Χρήστου, Ἐκκλ. Γραμματολογία, Τόμος Β΄, σ. 299).

Αὐτόν τόν μεγάλο Ἱεραπόστολο τῆς Ἑλλάδος, τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, ἄς ἔχουμε ὡς πρότυπο Ἱεραποστόλου καί ὡς ἐμπνευστή μας στή διακονία τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, πού ἐπιτελοῦμε μέ τήν χάρι τοῦ Κυρίου μας.

Περαίνων τήν προσφώνησί μου αὐτή θέλω νά συγχαρῶ τήν Πρόεδρο κ. Μαρία Γεωργούλα καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἱεραπ. Συνεδρίου κ. Νικόλαος Σανιδᾶς, Πολιτικός Μηχανικός

γιά τήν ἄρτια διοργάνωσι τοῦ παρόντος Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου. Τόν Πρόεδρο κ. Νικόλαον Σανιδᾶν καί τούς λοιπούς συντονιστάς τοῦ τριημέρου αὐτοῦ Συνεδρίου. Τήν Διευθύντρια τοῦ φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ δ.Θεμιστοκλεία γιά τήν ἄριστη προετοιμασία καί τήν ἐπιτυχῆ διεξαγωγή ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ κατασκηνωτικοῦ χώρου, πού μᾶς φιλοξενεῖ. Τούς Ἐλλογιμωτάτους κκ. Καθηγητάς καί λοιπούς ἐπιστήμονας καί τούς λοιπούς εἰσηγητάς τοῦ τριημέρου. Τίς κυρίες καί δεσποινίδες τῆς κουζίνας καί ὅλους τούς ἐμφανεῖς καί ἀφανεῖς συνεργάτες μας, μέ τήν βοήθεια τῶν ὁποίων θά ἀχθῇ εἰς αἴσιον καί εὐλογημένον πέρας τό Ἱεραποστολικόν μας αὐτό Συνέδριον.

Ἐκ μέσης καρδίας εὔχομαι καλήν ἐπιτυχίαν καί εὐλογημένην καί καρποφόρον ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Συνάξεών μας αὐτῶν, οἱ ὁποῖες εἴθε νά ἀποβοῦν εἰς δόξαν Θεοῦ, προαγωγήν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας ἔργου καί σωτηρίαν ψυχῶν. Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

† **Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ**

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΙΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΦΥΛΑΚΕΣ

Στίς 24-26 Αὐγούστου 2018 **ὁ Πανελλήνιος Χριστιανικός Ὅμιλος Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς** μέ ἕδρα τήν Ἀθήνα, ὀργάνωσε καί πραγματοποίησε τό 23ο Συνέδριό του στήν Κατασκήνωση τῆς **«ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ»**, στήν Ἀράχωβα Παρνασσοῦ Βοιωτίας, μέ γενικό θέμα: **«Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων...!»** (Ἡσ. 59, 7). Ἡ ὀργανωτική ἐπιτροπή κάλεσε ἔμπειρους τῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς ἐργάτες ὡς εἰσηγητές, ὥστε τό τριήμερο αὐτό ἱεραποστολικό Συνέδριο νά ἀποβεῖ δημιουργικό καί καρποφόρο πνευματικά γιά τούς πιστούς συνεργάτες τῆς Ἱεραποστολῆς. Μεταξύ τῶν προσκληθέντων εἰσηγητῶν ἦταν καί ὁ **Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ραπτόπουλος**, μέ θέμα: «Ἐξωτερική ἱεραποστολή στίς φυλακές».

Ὁ π. Γερβάσιος ἀπευθυνόμενος στό πολυπληθές ἀκροατήριο τοῦ Συνεδρίου εἶπε μεταξύ ἄλλων τά ἀκόλουθα:

«...Ὁ Θεός εὐλογεῖ κάθε ἔργο πού γίνεται μέ ταπείνωση καί ἀγάπη γιά Κεῖνον. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε τό στόμα τοῦ Θεοῦ καί μιλᾶμε γιά Κεῖνον. Ἐμεῖς δέν μιλοῦμε λόγο πολιτικό. Δέν μιλοῦμε γιά τόν ἑαυτό μας. Δέν μιλοῦμε γιά τούς συγγενεῖς μας. Γιά Κεῖνον μιλοῦμε, γιά τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων γιά τίς ὁποῖες δέχθηκε τόν πλέον φρικτό θάνατο, τό σταυρικό θάνατο. Γι' αὐτό

Ὁ Σεβ. Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ μέ τόν ὁμιλητή π. Γερβάσιο Ραπτόπουλο

καί ὁ λόγος μας δέν πάει χαμένος. Σπεῖρε τό λόγο Του, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ. Σπεῖρε, γεωργέ, καί μήν ἀπελπίζεσαι. Ὁ σπόρος σου θά πέσει στήν πέτρα. Θά πέσει στήν ἄσφαλτο. Θά πέσει στά ἀγκάθια. Θά πέσει ὅμως καί σέ καλό χῶμα. Καί θά φυτρώσει. Καί θά καρποφορήσει. Θά σωθοῦν ψυχές γιά τίς ὁποῖες «Χριστός ἀπέθανε»...

Στή ζωή μου δέν ἔκανα ποτέ κανένα πρόγραμμα. Ὅλα τά ἄφηνα στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, νά τά ρυθμίζει ὅπως Ἐκεῖνος θέλει. Θεωροῦσα πάντα ὅτι ὁ Θεός μιλοῦσε στή ζωή μου μέσω ἄλλων ἀνθρώπων πού τούς χρησιμοποιοῦσε σάν ὄργανά του. Εἶναι τόσο ὑπέροχη ἡ εὐχή τῆς Θ. Λειτουργίας μέ τήν ὁποία ἀφήνουμε ὅλη μας τή ζωή καί ἀκουμποῦμε ὅλη μας τήν ἐλπίδα σ' Ἐκεῖνον, τόν ὁδηγό καί τό καταφύγιο τῆς ζωῆς μας! «Σοί παρακατατιθέμεθα τήν ζωήν ἡμῶν ἅπασαν καί τήν ἐλπίδα, Δέσποτα...». Ἐκεῖνος ἀνοίγει

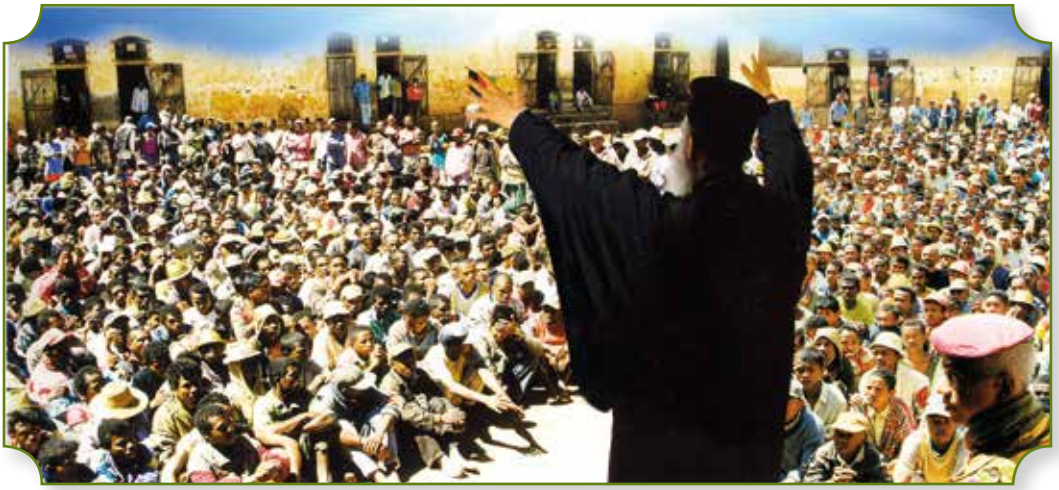

Ὁ Ἀρχιμ. π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος ὁμιλεῖ στό μεγάλο πλήθος τῶν κρατουμένων σέ φυλακή τῆς Μαδαγασκάρης

τούς δρόμους τῆς ζωῆς μας καί μεῖς τόν ἀκολουθοῦμε.Ἤμουν ἀκόμη μαθητής Γυμνασίου ὅταν ἄκουσα γιά πρώτη φορά τόν ἱεραποστολικό λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Ἔσεσθέ μοι μάρτυρες... καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1, 8). Νά γίνετε σεῖς, οἱ ἀπόστολοί μου, κήρυκες καί δάσκαλοι τῆς ζωῆς μου καί τῆς διδασκαλίας μου μέχρι τό πιό μακρινό σημεῖο τῆς γῆς. Αὐτός ὁ λόγος γράφτηκε βαθιά μέσα στήν καρδιά μου. Κι ἔγινε λαχτάρα καί πόθος νά μιλήσω γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ὥς τά ἔσχατα γῆς γῆς.Ὥς ἐκεῖ ὅπου ἀνατέλλει ὁ ἥλιος κάθε μέρα.Ἔτσι πράγματι εὐλόγησε ὁ Θεός τήν πορεία τῆς ζωῆς μου καί χρησιμοποιώντας ὡς ὄργανό του τόν πολιό Γέροντα Ἐπίσκοπο Ν. Ζηλανδίας ***κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟ*** *βρέθηκα νά μιλῶ γιά τό Θεό σέ φυλακισμένους συνανθρώπους μας, ἄνδρες καί γυναῖκες, στή μακρινή* ***Ν. Ζηλανδία*** *καί, ἀκόμη πιό μακριά, στά* ***Ν. Φίτζι****, στά ἀνατολικά τοῦ ἀχανοῦς Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ. Μέ δίψα ἄκουγαν τόν ὀρθόδοξο θεῖο λόγο καί παρακινοῦνταν νά ἀπευθυνθοῦν στό Ὀρθόδοξο Κλιμάκιο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, γιά νά γνωρίσουν πλήρως τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας.*

Καί οἱ πορεῖες σέ φυλακές διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου γιά τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί γιά τή σωτηρία ψυχῶν πού διψοῦσαν τήν ἀλήθεια μέχρι σήμερα δέν ἔχουν σταματήσει. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ συνεχίζονται καί θά συνεχίζονται ὅσο ὁ Θεός τό ἐπιτρέψει χαράζοντας νέους δρόμους στή ζωή μας. Μέχρι σήμερα ἡ διακονία μας, ***ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθᾶ»****, ἔχει εὐαγγελισθεῖ τό λόγο τοῦ Θεοῦ, θεωρητικά καί ἔμπρακτα, σέ* ***εἴκοσι χῶρες τοῦ κόσμου****, πού σήμερα μιλοῦν μέ θαυμασμό γιά τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας καί τό φῶς πού ἐκπέμπει ἡ Ἑλλάδα καί ἔξω ἀπό τά σύνορά της. Καί εἶναι οἱ χῶρες:* ***Αἴγυπτος. Ἀλβανία. Βουλγαρία. Γαλλία. ΗΠΑ. Ἰορδανία. Ἰσραήλ. Ἰταλία. Κύπρος. Λευκορωσία. Λιθουανία. Μαδαγασκάρη. Οὐκρανία. Πολω-***

Κληρικοί πού βοήθησαν παντοιοτρόπως στήν ἐπιτυχία τοῦ 23ου Ἱεραπ. Συνεδρίου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

νία. Ρουμανία. Ρωσία. Σερβία. Καί οἱ ἱεραποστολικές ἐπισκέψεις ἀγάπης ἀνά τόν κόσμο συνεχίζονται. *Γιατί οἱ κρατούμενοι ἀδελφοί μας χαίρονται. Ἔρχονται «εἰς ἑαυτόν». Μετανοοῦν. Θλίβονται. Ἐξομολογοῦνται. Ἀλλάζουν τρόπο ζωῆς καί συμπεριφορᾶς. Σώζονται. Εἶπαν γιά ἕνα διάσημο κακοποιό: «Ἦταν θεριό ὅταν ἦρθε στή φυλακή. Τώρα πού γνώρισε τό Θεό, ἔγινε ἕνα ἥμερο ἀρνάκι. Ἔγινε ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ»! Ποιός ξέρει πόσοι κρατούμενοι, γνωρίζοντας τήν ἀληθινή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μετανόησαν γιά τήν παλιά τους ζωή, ἔκοψαν κάθε δεσμό μέ τό παρελθόν καί ἄρχισαν νά ζοῦν κατά Θεόν, μέ προσευχή, μετάνοια καί μελέτη τοῦ Θείου Λόγου! Κανείς ἱεραπόστολος δέν μπορεῖ νά γνωρίζει τά ἀποτελέσματα τῶν κόπων του καί τῶν προσπαθειῶν του. Αὐτό θά ἀποκαλυφθεῖ μόνον ἐκείνη τήν ἡμέρα τῆς παγκόσμιας κρίσης, ὅπου ὁ καθένας θά λάβει τή μισθαποδοσία του.*

Μόνον ἄς μή σταματήσουμε ποτέ νά μιλοῦμε στούς ἀνθρώπους γιά τό Χριστό, σέ πεῖσμα τοῦ διαβόλου πού μέ λύσσα προσπαθεῖ νά μᾶς τραβήξει κοντά του καί μακριά ἀπό τό ἔργο μας γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν. Γιατί ἐμεῖς πιστέψαμε στό Χριστό. Τόν ἀγαπήσαμε. Ἀφοσιωθήκαμε σ' Ἐκεῖνον. Ἄς δείχνουμε μέ τά λόγια μας καί τά ἔργα μας ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός στήν καρδιά μας καί στήν πατρίδα μας...».

«Δόξᾳ τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ἰωάν. Ραπτόπουλος

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλία μὲ θέμα: «Ὀργάνωση Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς» τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Κουγιομτζόγλου στό 23ο Ἱεραποστολικό Συνέδριο τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

1. «ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΕΣΩΤ. ΚΑΙ ΕΞΩΤ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ: ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ»

Ἡ Ὀρθόδοξη πίστη εἶναι τὸ ἀδιαπραγμάτευτο πλαίσιο γνησιότητας τῆς ὁποιαδήποτε δράσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγιοπνευματικὴ ζωὴ εἶναι τὸ ἀδιαμφισβήτητο τεκμήριο, ἡ πιὸ ρεαλιστικὴ ἀπόδειξη καὶ τὸ ἀνόθευτο ἀντίκρυσμα τῆς ὀρθῆς πίστεως.

Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου τυχαῖο τὸ ἱστορικὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἐμφανίζει γνήσιο καὶ Ἱεραποστολικὸ ἔργο, ὅταν αὐτὴ «ἀνθεῖ» πνευματικῶς σὲ ἐξαγιασμένους Ἱεραποστόλους.

Μὲ λίγα λόγια, ἡ γνήσια ἁγιοπνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἐμπειρικὴ-βιωματικὴ γνώση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε, στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα ἡ γνώση δὲν εἶναι πληροφόρηση διανοητικοῦ χαρακτῆρα·εἶναι βιωματικὴ ἐμπειρία ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν μετοχὴ τῆς ἀλήθειας. Καὶ ὅπως ἡ ὀρθὴ πίστη εἶναι ἡ πληρότητα τῆς ἀλήθειας, ἔτσι καὶ ἡ ἁγιοπνευματικὴ ζωὴ εἶναι ἡ πληρότητα τῆς ὄντως ζωῆς.

Στὸ πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας, οἱ δύο αὐτὲς πραγματικότητες δὲν διαχωρίζονται καὶ νοοῦνται ἑνωμένες λειτουργικά.

Ὁ πρακτικὸς τρόπος γιὰ τὴν βίωση τῆς ἁγιοπνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἡ πιστὴ τήρηση ὅλων τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

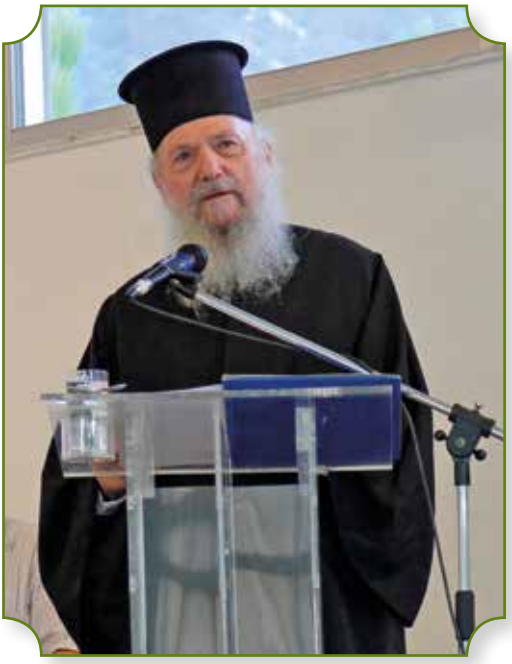

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου ἀναπτύσσει τὸ θέμα του στὸ βῆμα τοῦ Συνεδρίου

Ἀντίθετα, ἡ μὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν μᾶς καθιστᾶ πρακτικῶς ἀπίστους, κατεχομένους –μερικῶς ἢ ὁλικῶς– ἀπὸ ἀπὸ τὸν πονηρό.

Ἀλλὰ ἡ τήρηση ὅλων τῶν ἐντολῶν εἶναι καὶ ἡ θεμελιώδης προϋπόθεση τῆς καθάρσεώς μας ἀπὸ τὰ πάθη ἀλλὰ καὶ τοῦ φωτισμοῦ μας. Ἐδράζεται δηλ. σὲ Ἱεραποστολικὰ πρόσωπα, ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴ βίωση τῆς Ὀρθοδόξου ὀρθῆς πίστεως καὶ γιὰ τὴν ἀσκητικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωή τους, δηλ. τὴν ἁγιοπνευματικὴ ζωὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἀκολουθοῦντα τὴν Ἱεραποστολικὴ δράση σημεῖα-θαύματα πιστοποιοῦσαν καὶ πιστοποιοῦν μὲ τὸν πιὸ εὔγλωττο καὶ κατανοητὸ τρόπο τὴν σωτηριολογικὴ ἀποστολὴ τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.

2. Ἡ ὀργάνωση τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς

Ἡ πρόοδος ποὺ σημειώνεται στὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο μὲ τὶς εὐλογίες τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τὶς κατὰ τόπους ἀτομικὲς προσπάθειες τῶν ἐλαχίστων Ἱεραποστολικῶν προσώπων, διότι, δυστυχῶς, δὲν προσέρχονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μόνιμοι συνεργάτες, θὰ εἶχε θαυμαστότερα καὶ προπαντὸς ποιοτικῶς σπουδαιότερα ἀποτελέσματα, ἐὰν τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο, πέραν τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ, συντονιζόταν ἀπὸ ἕνα ἱκανὸ Ἐπιτελεῖο μὲ ἀνάλογο σχεδιασμό, προγραμματισμὸ καὶ μελλοντικὴ προοπτική.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων ποὺ ἤδη ἐπιτελοῦνται καὶ εὐλογοῦνται ἀπὸ τὸν Θεό, ἐὰν δοθεῖ βαρύτητα στὴ δημιουργία ἰσχυρῶν ὀργανωτικῶν-πνευματικῶν θεσμῶν, τὸ ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς θὰ συμπληρωθεῖ σημαντικὰ καὶ θὰ βελτιωθεῖ ποιοτικά. Θὰ ἐπικεντρωθεῖ στὴν κύρια ἀποστολή του, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμο ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιο πάσῃ τῇ κτίσει» (Μάρκ. ιστ΄, 15). Καὶ θὰ ἀποβλέπει στὴν εἰς βάθος προαγωγὴ καὶ προκοπὴ τῶν κατηχουμένων καὶ νεοφωτίστων Χριστιανῶν. (Ἡ εἰς πλάτος αὔξηση τῶν πιστῶν θὰ ἐπεκταθεῖ καὶ εἰς βάθος). Κατὰ τὴν ταπεινὴ μας, λοιπόν, γνώμη ἀπαιτεῖται ἡ δημιουργία τῶν ἀκολούθων τριῶν θεσμῶν.

α. Ἐπιτελικὸ γραφεῖο ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς

Αὐτὸ τὸ συντονιστικὸ καὶ συμβουλευτικὸ Γραφεῖο μπορεῖ νὰ προέλθει ἀπὸ τὸ μετασχηματισμὸ τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Εἶναι καιρὸς πλέον τὸ Γραφεῖο αὐτὸ νὰ στελεχωθεῖ μὲ κατάλληλο καταρτισμένο καὶ ἔμπειρο Ἐπιτελεῖο, τοῦ ὁποίου θὰ προΐσταται ἕνας Ἐπίσκοπος ἐκ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας. Ἔτσι θὰ ἔχουμε ἕνα τελείως ἀπαραίτητο Ἐπιτελικό, ἔγκυρο καὶ συντονιστικὸ ὄργανο, ποὺ θὰ καταστεῖ ὁ Ἡγετικὸς «ἐγκέφαλος» τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, μὲ κυρία ἀποστολὴ τὴν μελέτη, σχεδίαση, συντονισμό καὶ προώθηση τοῦ Ἱεραποστολικοῦ (συνολικοῦ) ἔργου μὲ προοπτικὴ μέλλοντος.

Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτελεῖ βάσει τῆς μέχρι τοῦδε πείρας τοῦ Γραφείου, ἀλλὰ κυρίως βάσει τῶν πορισμάτων τῶν ἐτησίων συγκεντρώσεων ποὺ θὰ ὀργανώνει ὑποχρεωτικὰ κάθε ἕνα ἢ δύο ἔτη στὴν Ἀθήνα, ὅπου θὰ λαμβάνει χώρα ἀπολογισμὸς τοῦ πραγματοποιηθέντος Ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν Ἱεραποστολικῶν Κλιμακίων τῶν Ἱεραποστολικῶν Μητροπόλεων καθὼς καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἱεραποστολικῶν Συλλόγων τῆς Ἑλλάδος.

β. Ἵδρυση μοναστηριῶν

Εἶναι δεδομένο ὅτι Ὀρθοδοξία χωρὶς Μοναχισμὸ δὲ νοεῖται. Ὁ Ὀρθόδοξος Μοναχισμὸς εἶναι τὸ «ἰσχυρὸ χαρτὶ» καὶ τὸ «βαρὺ πυροβολικὸ» τῆς Ὀρθοδοξίας μας καὶ δὲν πρέπει νὰ μένει ἀχρησιμοποίητο. Γι' αὐτὸ μὲ

τὸ Μοναχισμὸ ἀσχολήθηκαν Ἅγιαι Οἰκουμενικαὶ καὶ Τοπικαὶ Σύνοδοι καὶ κατέστη «ἔργον Θεῖον» καὶ «καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἀναμφισβήτητη θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἀξία τῆς προσφορᾶς τῶν Ἱερῶν Μονῶν στὰ Ἱεραποστολικὰ Κλιμάκια, ὅπου οἱ Νεοφώτιστοι καὶ οἱ λοιποὶ Χριστιανοὶ θὰ βλέπουν ψηλαφητὴ (ζωντανὴ) τὴ βίωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Μοναχισμός, λοιπόν, εἶναι «τὸ ἰσχυρὸ ὅπλο» ποὺ ἔπρεπε ἤδη νὰ εἶχε χρησιμοποιηθεῖ, διότι ἡ προσφορά του (Μοναχοῦ-Μοναστηριῶν) στὴν Ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολὴ θὰ εἶναι μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη (σὲ σχέση μὲ τὰ ἄλλα δόγματα καὶ θρησκεῖες), καθόσον διαθέτει τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά:

(1) Τὴν προσευχή, ἡ ὁποία θαυμα-τουργεῖ «πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη» (Ἰακ. ε΄, 16).

(2) Τὴν ὕπαρξη-παρουσία τους, καθὼς καθίστανται πόλοι ἕλξεως τῶν ἀνθρώπων. Πόσοι «κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι»ὁδοιπόροι τῆς ζωῆς δὲν θὰ καταφεύγουν σ' αὐτά!

(3) Τὸ κήρυγμα, ποὺ εἶναι κραυγαλέο, εἴτε ὁ Μοναχὸς μιλᾶ εἴτε σιωπᾶ εἴτε κρύβεται. Ὁ Μοναχὸς κηρύττει συνεχῶς πρὸς ὅλες τὶς «κατευθύνσεις», ὄχι μόνο μὲ τὰ λόγια του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἔργα του, μὲ τὸ φωτεινὸ παράδειγμά του (τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἀκτημοσύνη, τὴν παρθενία καὶ τὴν ὑπακοή).

γ. Οἰκοτροφεῖα παραγωγῆς στελεχῶν-συνεργατῶν

Τὸ ἔργο τῆς κατηχήσεως στὴν Ἱεραποστολὴ ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ κατηρτισμένους Κατηχητές, οἱ ὁποῖοι σήμερα δὲν ὑπάρχουν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλυφθεῖ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (αὐτὸ μαρτυρεῖ ἡ μέχρι τοῦδε πραγματικότητα) γι' αὐτὸ εἶναι ἀδήριτος ἀνάγκη νὰ καλυφθεῖ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς γηγενεῖς μὲ κατάλληλη ὀργάνωση καὶ παροχὴ πλούσιας προπαιδείας. Ἡ προτεινόμενη, λοιπόν, λύση εἶναι ἡ δημιουργία Οἰκοτροφείων δίπλα ἀπὸ τὰ ἱδρυθησόμενα Μοναστήρια (ἀνδρικὸ καὶ γυναικεῖο) κάθε Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξελιχθοῦν σὲ φυτώρια παραγωγῆς στελεχῶν ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ.

Σ' αὐτὰ τὰ Οἰκοτροφεῖα θὰ προσλαμβάνονται μὲ ἐξετάσεις οἱ καλύτεροι Ὀρθόδοξοι μαθητὲς καὶ μαθήτριες (ἀπόφοιτοι τῆς ΣΤ΄ Δημοτικοῦ), γιὰ δωρεὰν φοίτηση στὰ Γυμνάσια. Ὅσα ἀπὸ αὐτὰ θὰ εἶναι ὑπάκουα καὶ δεκτικὰ

τῆς ὀρθόδοξης ἀγωγῆς (τὰ ἀνυπάκουα ἐγκαίρως θὰ ἀπομακρύνονται βάσει τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου, στὸ ὁποῖο θὰ προβλεφθεῖ καὶ ὑποχρεωτικὴ παραμονὴ στὴν Ἱεραποστολὴ λόγῳ τῆς δωρεὰν φοιτήσεως καὶ καταρτήσεώς τους) θα μείνουν ως οἱ Οἰκότροφοι και μαζὶ μὲ τὴν εἰδίκευση τοῦ Γυμνασίου (συνήθως γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφική), ζώντας ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν στελεχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (εἴτε Μοναχῶν εἴτε Μοναζουσῶν), θὰ ἀποκτήσουν Ὀρθόδοξο ἦθος. Θὰ ζοῦν σωστὴ χριστιανικὴ ζωὴ καὶ θὰ μαθαίνουν βυζαντινὴ μουσική, ἁγιογραφία, Ἑλληνικά (ὅσοι τὸ ἐπιθυμοῦν), Νοσηλευτικὴ (θὰ τὴ διδάσκονται μιὰ ὥρα τὴ ἑβδομάδα ἐπὶ 6 χρόνια), κέντημα καὶ ραπτικὴ οἱ Μαθήτριες καὶ πολλὲς ἄλλες δραστηριότητες καὶ εἰδικεύσεις. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησή τους ὅσοι θέλουν καὶ κριθοῦν κατάλληλοι θὰ γίνονται Διάκονοι καὶ ἀργότερα Ἱερεῖς (μετὰ ἀπὸ δίχρονη ἢ τρίχρονη Ποιμαντικὴ ἐκπαίδευση), ἢ θὰ φοιτοῦν ὡς Δάσκαλοι στὰ Πανεπιστήμια τῆς χώρας τους (ὄχι στὴν Ἑλλάδα, διότι «ξεμυαλίζονται»), ἀλλὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τῶν Ἱεραποστολικῶν Κλιμακίων καὶ τὶς κλίσεις τους. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ νέοι καὶ οἱ νέες τῶν Οἰκοτροφείων θὰ γνωρίζονται στὸν κατάλληλο χρόνο μεταξύ τους γιὰ νὰ ἀλληλονυμφεύονται.

Στοὺς Ἱερεῖς, καὶ τοὺς Δασκάλους ἡ Ἱεραποστολὴ θὰ ἐξασφαλίζει μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Κράτους σπίτι μὲ οἰκόπεδο στὸ χωριὸ ὅπου θὰ τοὺς ἐγκαθιστᾶ, γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν ὅσα διδάχθηκαν. Ἔτσι θὰ ἀποτελοῦν γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα ἐργασιακῆς ἀπασχολήσεως πρὸς παραδειγματισμὸ καὶ μίμηση (ἀπὸ τοὺς γηγενεῖς), ποὺ τὸ ἔχουν ἀπόλυτη ἀνάγκη, γεγονὸς ποὺ θὰ ἐκτιμηθεῖ δεόντως ἀπὸ τὶς Ἀρχὲς τῆς χώρας. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο, κατὰ τὴν ταπεινή μας γνώμη, λύεται ριζικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ τὸ πρόβλημα τῶν συνεργατῶν-Κατηχητῶν, διότι τὰ Οἰκοτροφεῖα θὰ καταστοῦν φυτώρια παραγωγῆς Στελεχῶν καὶ σὲ λίγα χρόνια οἱ Ἱεραποστολὲς ὅλων τῶν Μητροπόλεων-Ἐπισκοπῶν θὰ δημιουργήσουν, μὲ συνεχὴ μάλιστα ροὴ, ἱκανότατους γηγενεῖς συνεργάτες, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνταποκρίνονται πλήρως στὴν Ἀποστολή τους, ἐφόσον θὰ διαθέτουν Ὀρθόδοξο ἦθος καὶ πολλαπλὰ προσόντα.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καὶ ἄλλες καλύτερες ἀπόψεις ἢ λύσεις γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταλήξουμε σὲ ἐπιτυχέστερες λύσεις, χωρὶς νὰ μελετηθεῖ ἀπὸ ἕνα ἁρμόδιο Ἐπιτελεῖο τὸ ὅλο θέμα-πρόβλημα τῆς Ἱεραποστολῆς;

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἀγαπητοί μου φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς·

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι εὐεργέτες καὶ σωτῆρες τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι οἱ πολιτικοί, οἱ στρατηγοί, οἱ μεγάλοι εὐεργέτες, ἐφευρέτες καὶ οἱ ἐπιστήμονες, οἱ οἰκοδόμοι τῆς βιομηχανικῆς δυνάμεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος.

Μετὰ τὴν ἔλευση ὅμως τοῦ Χριστοῦ, πραγματικοὶ ἥρωες τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας εἶναι ΟΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙ, οἱ ὁποῖοι δεχόμενοι τὴν Ἱεραποστολὴ ὡς ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ *«κηρύξατε πάση τῇ κτίσει»*, ὡς ὀφειλὴ *«Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ὀφειλέτης εἰμί»*, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνάγκη *«ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπίκειται»*, πάσχουν πρῶτα οἱ ἴδιοι μὲ τὴ μετάνοια καὶ τὴν προσωπική

τους ἄσκηση, ὑφίστανται τὴν «καλὴν ἀλλοίωσιν», κοινωνοῦν στὴ Θεία ζωὴ καὶ ἀγάπη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ τους ἔναντι τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ ἀγνοοῦν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Οἱ Ἱεραπόστολοι θυσιάζουν τὰ πάντα καὶ συμμορφώνονται μὲ τὸ παράγγελμα τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὶς Μυροφόρες γυναῖκες: *«Δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος»*. Αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ σωτῆρες καὶ εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ Χριστόν. Διότι μὲ αὐτοὺς οἰκοδομεῖται ἡ ἀληθινὴ ἀνθρωπότης καὶ ἡ κοινωνία τῆς θείας Ἀγάπης κατὰ τὸν παρόντα χρόνο τῆς ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.

Ὁ τρίτος αἰώνας ἐλευθέρου βίου τῆς Πατρίδας μας ποὺ ἀρχίζει τὴν 25η Μαρτίου τοῦ 2021, εἶναι δυνατὸν νὰ καταστεῖ σημαδιακός, μοναδικὸς καὶ θαυμαστός. Ζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀναξίως καὶ ταπεινῶς τὴ βοήθειά Του, ὄχι μόνο θὰ ἀνανήψουμε πνευματικά, ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς καθοδηγήσει, τὸ νέο Περιούσιο ΕΘΝΟΣ ΤΟΥ, μαζὶ μὲ τὴ δόξα τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, νὰ συνεχίσουμε ἐμεῖς τὸ Σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας Του, δραστηριοποιούμενοι Ἱερ/κῶς, ὥστε νὰ προκύψει μία μεγάλη Καθολικὴ καὶ πολύπλευρη Ὀρθόδοξη Χριστ. Ἀναγέννηση πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου ὀνόματός Του τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῆς Παναγίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Του. Ἀμήν.

Γεώργιος Σ. Κουγιουμτζόγλου
Πρωτοπρεσβύτερος – Ταξίαρχος ἐ. ἀ.

Οἱ σύνεδροι παρακολουθοῦν μέ μεγάλο ἐνδιαφέρον τίς εἰσηγήσεις

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Στίς ἀρχές ἤ καί τά μέσα τοῦ προηγούμενου αἰώνα ὑπῆρχε σέ κάποιους θεολόγους ἤ ἀκόμη καί κληρικούς –πού ἤθελαν σαφῶς νά ὑποβιβάσουν τή σημασία καί τήν ἀναγκαιότητα τοῦ κηρυγματικοῦ λόγου– ἡ ἀντίληψη ὅτι τό κήρυγμα ἀποτελεῖ νεωτεριστικό ἐφεύρημα, πού ἐπιδιώκει νά καθιερώσει τόν ἀνθρώπινο θεολογικό λόγο ὡς «κοσμική» συνήθεια καί «ἀντιπαραδοσιακή» παρεμβολή στίς λατρευτικές καί λειτουργικές συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ καθηγητής τοῦ Α.Π.Θ. κος Ἀνέστης Κεσελόπουλος στό βῆμα τοῦ Ἱεραπ. Συνεδρίου

Δυστυχῶς, εἶναι ἡ ἄρνηση ὁρισμένων κληρικῶν νά καταθέσουν τόν ἀνάλογο κόπο προετοιμασίας καί ἡ ὀλιγωρία τους γιά τό κήρυγμα, πού τούς παρασύρει στήν ἀμφισβήτηση τῆς ἱεραποστολικῆς καί ποιμαντικῆς ἀναγκαιότητάς του. Οἱ κατά καιρούς ἐκφραζόμενες αἰτιάσεις **περί τάχα «προτεσταντικῆς προέλευσης» τοῦ κηρύγματος ἤ ὁ χαρακτηρισμός του ὡς «εὐσεβοῦς φλυαρίας»**, πού ἀκούγεται ἀκόμη καί ἀπό ὑψηλόβαθμους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, εἶναι περιττό καί νά σημειωθεῖ πόσο ἁπλά καί ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐπινοήματα συνιστοῦν. **Ἔχουν στόχο τήν ὑποβάθμιση τῆς σπουδαιότητας τοῦ κηρύγματος ἀλλά καί τῆς ἀναγκαιότητας τοῦ ἑρμηνευτικοῦ ἔργου τῆς θεολογίας τῶν ἱερῶν κειμένων, πού ὁδηγεῖ στήν ἐκκοσμίκευση, τήν τυπολατρία καί τήν στέρηση τῶν ἀνθρώπων ἀπό τόν ζωντανό Εὐαγγελικό λόγο.**

Ὡστόσο ἡ ἄποψη αὐτή ἀγνοεῖ καί παραθεωρεῖ –τυχαῖα ἤ σκόπιμα, αὐτό

(συνεχίζεται στή σελ. 22)

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ

Στην Ινδία, για να έχει ένα παιδί μια ευκαιρία για επιτυχία, πρέπει να πάει σε ένα Αγγλικό Μεσαίο Σχολείο. Η ανάγκη για το σχολείο χτυπά στο επίκεντρο των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Ινδία. Οι ηγέτες του κόσμου ζητούν από κυβερνητικούς αξιωματούχους να αναλάβουν δράση για τα παγκόσμια **ζητήματα της φτώχειας, του αναλφαβητισμού και της εμπορίας ανθρώπων. Σε μια μικρή πόλη στα περίχωρα της Καλκούτα, η αδελφή Νεκταρία συνεργάζεται με τοπικούς ηγέτες για την καταπολέμηση των σοβαρών επιπτώσεων αυτού του παγκόσμιου ζητήματος.**

Η αδελφή Νεκταρία Παραδείση είναι μια ελληνίδα ορθόδοξη μοναχή που είναι βαθιά αφοσιωμένη στην εκπαίδευση αυτών των παιδιών. Χρόνια στην Ινδία συνεχίζει σε ένα δύσκολο περιβάλλον, με σκοπό να διαδώσει το μήνυμα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού και ταυτόχρονα, όσο το δυνατόν πιο ανθρώπινα, να δώσει μαρτυρία της χριστιανικής αγάπης στους άπορους και ταλαιπωρημένους της Ινδίας. **Το ορφανοτροφείο της**, που βρίσκεται στα φτωχά προάστια της Καλκούτα, είναι το μόνο προσιτό αγγλικό Middle School σε ολόκληρη την περιοχή. Το ορφανοτροφείο της Θεοτόκου **φιλοξενεί σήμερα 140 παιδιά, ενώ η σχολή Αγίου Ιγνατίου φιλοξενεί 635 παιδιά. Με το νέο σχολικό κτίριο, ο αριθμός αυτός θα μπορούσε να αυξηθεί σε 2.000, αλλά χρειάζονται τη βοήθειά μας. Βρίσκεται σε κατάσταση επείγουσας ανάγκης**, διότι εάν το σχολείο δεν ολοκληρωθεί άμεσα, θα χάσουν τη διαπίστευση. Αυτό θα ακυρώσει τα διπλώματα γυμνασίου και θα σταματήσει τους σπουδαστές στο επίπεδο 8ου βαθμού, κλείνοντας τους σε μια περίοδο φτώχειας. Αυτά τα παιδιά δεν έχουν πουθενά αλλού να πηγαίνουν εξαιτίας της ακραίας φτώχειας τους. Αυτό είναι το μόνο προσιτό αγγλικό Μέσο Σχολείο σε ολόκληρη την περιοχή.

ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

(συνέχεια ἀπό τή σελ. 19)

εἶναι μιά ἄλλη ἱστορία– ὅτι αὐτό πού ἀποτελοῦσε καθημερινή πράξη καί ὄντως παράδοση γιά τήν Ἐκκλησία ἀπό τούς πρώτους χριστιανικούς αἰῶνες καί ἐντεῦθεν, ἦταν τό μαζί καί ἀμέσως μετά τά ἱερά ἀναγνώσματα, τό εὐαγγελικό καί τό ἀποστολικό ἐκφερόμενο καί ἀκουόμενο κήρυγμα νά ὑπάρχει ὡς ἀναπόσπαστο μέρος καί δομικό στοιχεῖο τοῦ λατρευτικοῦ καί λειτουργικοῦ της κύκλου.

Ὅλη ἡ ἐμπειρία τῆς σχέσης καί τῆς ἀναστροφῆς μέ τόν Χριστό λειτουργικῶς γιά τούς Ἀποστόλους ὡς προγύμνασμα καί προετοιμασία γιά τό κήρυγμα, πού ἦταν ἄλλωστε ἡ αἰτία γιά τήν κλήση καί μαθητεία τους πλησίον Του. Ἡ παρακαταθήκη πού ἔλαβαν ἀπό τόν Διδάσκαλό τους ἦταν νά διαλαλήσουν δημόσια καί μέ παρρησία ὅ,τι εἶχαν ἀκούσει «εἰς τό οὖξ». **Ἀλλά καί στόν Ἀπόστολο Παῦλο**, πού δέν ἀνῆκε στόν κύκλο τῶν δώδεκα μαθητῶν, φαίνεται ὅτι λειτούργησε τό ἴδιο ἀποτελεσματικά αὐτή ἡ ἐντολή. Οἱ περιοδεῖες του σέ ὁλόκληρο τόν τότε γνωστό κόσμο, στόν ὁποῖο κήρυξε τό Εὐαγγέλιο, ἀλλά καί οἱ ἐπιστολές του, ὡς γραπτό κήρυγμα, ἀποτελοῦσε τήν πιό ἔμπρακτη καί θυσιαστική ἀνταπόκριση στή θεία προσταγή. Τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου δέν τοῦ ἔδινε εὐκαιρία γιά καύχηση, **ἀλλά τό αἰσθανόταν ἐσωτερική ἐπιταγή καί ὑποχρέωση ἐπιτακτική. «Ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαί δέ μοι ἐστίν, ἐάν μή εὐαγγελίζωμαι».**

Ἐξάλλου, **ἡ ἀναγκαιότητα** τοῦ κηρύγματος ἐπιβεβαιώνεται **στήν πατερική σκέψη**, τόν ὑπομνηματισμό καί τήν ἑρμηνεία τῆς «Ἁγίας Γραφῆς. Τό γεγονός, ὅτι **οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας** δέν συνέγραψαν συστηματικά ἐγχειρίδια δογματικῆς καί χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἀλλά **μᾶς ἄφησαν κυρίως λόγους, ὁμιλίες καί κηρύγματα**, δηλαδή κείμενα κατηχητικῆς καί ποιμαντικῆς θεολογίας, βεβαιώνει τοῦ λόγου τό ἀσφαλές.

Ὡστόσο, μέ τόν ἴδιο ἀπόλυτο τρόπο ἔρχεται καί ἡ κανονική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας νά ἐπικυρώσει αὐτό πού στά βιβλικά καί τά πατερικά κείμενα θεωρεῖται αὐτονόητο. Δέν εἶναι τυχαῖο οὔτε χωρίς σημασία τό γεγονός ὅτι **οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἔρχονται νά προσδιορίσουν τό κήρυγμα ὡς ἀπαράβατη** καί ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ὑποχρέωση τῶν κληρικῶν ἐπισείοντας μάλιστα καί τήν ἐπιβολή ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμίων σέ ὅσους ἀρνοῦνται αὐτή τήν ποιμαντική καί ἱεραποστολική διακονία. Καί εἶναι περιττό βέβαια νά σημειωθεῖ πώς, ἄν οἱ κανόνες αὐτοί θεσπίσθηκαν γιά νά περιστείλουν ἔλλειψη καί νά προφθάσουν ποιμαντική ἀνάγκη, ὅμως ἀπό κάποια χρονική περίοδο, πού καθιερώ-

θηκε ὁ νηπιοβαπτισμός καί τό προπαρασκευαστικό γιά τή συμμετοχή στή λατρεία κήρυγμα ἔχει ἀτονήσει καί ἡ κατήχηση πού γινόταν ἐπιμελῶς ἄλλοτε, **σήμερα ἔχει παραμεληθεῖ, γίνεται ἐπιτακτικότερη ἡ ἀνάγκη τοῦ κηρύγματος, γιά νά μήν παραμένουν οἱ χριστιανοί ἀκατήχητοι καί ἀνευαγγέλιστοι.**

Ἡ δογματική διδασκαλία ἔχει ἀποθησαυρισθεῖ στίς πηγές τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποτελεῖ τή βάση καί τήν οὐσία τῆς διδασκαλίας της. Γι' αὐτό καί πρέπει νά προσδιορίζει τό περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος ἀλλά καί τό κριτήριο τῆς ἀξιοπιστίας του. Ὑπό αὐτή τήν ἔννοια **τό κήρυγμα προσφέρει, σύν τοῖς ἄλλοις, καί τή δυνατότητα περιφρούρησης τῶν χριστιανῶν ἀπό αἱρετικές δοξασίες ἀλλά καί συνειδητοποίησης ἐκ μέρους τους τῶν συνεπειῶν, πού ἔχει ἡ ἀπόκλιση ἀπό τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας**. Γι' αὐτό, ἰδιαίτερα σέ περιόδους ἔξαρσης τῶν αἱρετικῶν διδασκαλιῶν, τό κήρυγμα συνέβαλε ὄχι μόνο στήν ἀποσαφήνιση τοῦ ἀληθινοῦ περιεχομένου τῆς πίστεως καί στή σαφῆ λεκτική του διατύπωση ἀλλά καί στή διαμόρφωση γνήσιου φρονήματος στούς πιστούς, πού μαρτυροῦσε τό βίωμα καί τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ τρόπος ἐκφορᾶς καί προσφορᾶς τοῦ κηρύγματος ἰδιαίτερα στίς μέρες μας ἔχει ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον ὄχι μόνο γιατί ἀποτυπώνει τά ρεύματα καί τίς τάσεις τῆς σημερινῆς θεολογίας, **ἀλλά καί γιατί κάνει ἐμφανέστερες τίς κύριες δυσκολίες** τῆς παρουσίασης τοῦ Εὐαγγελίου καί τοῦ μηνύματός του στόν ἄνθρωπο τῆς σύγχρονης ἐποχῆς. Ἔτσι ὁ σχετικός μέ τό κήρυγμα καί εὐρύτερα μέ τόν ἐκκλησιαστικό λόγο προβληματισμός δέν ἐπικεντρώνεται μόνο στόν τρόπο, στά μέσα καί στίς μεθόδους παρουσιάσεως τοῦ Εὐαγγελίου σέ ἕνα πλουραλιστικό καί πολύμορφο κόσμο, ἀλλά ἐπεκτείνεται καί στό περιεχόμενό του. Γι' αὐτό ἄλλωστε, **τό εὐαγγελικό κήρυγμα εἶναι σήμερα κύριο θεολογικό ζήτημα ἀλλά καί ταυτόχρονα ὀξύ πρακτικό πρόβλημα.**

Τό κήρυγμα προσφέρει πνευματική καθοδήγηση καί ἀναδεικνύει τόν χαρακτήρα τοῦ Εὐαγγελίου ὡς μηνύματος χαρᾶς, **ἱεραποστολικῆς μαρτυρίας, ποιμαντικῆς βοήθειας καί φανέρωσης τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ**. Εἶναι ἐνταγμένο στό ἱεραποστολικό, κατηχητικό καί ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί στοχεύει στή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν τό κήρυγμα δέν ἀποκαλύπτει καί δέν διακονεῖ τό μυστήριο τῆς σωτηρίας πού προσφέρεται στήν Ἐκκλησία, τότε ἡ ἱεραποστολή, ἡ κατήχηση καί ἡ πνευματική ἀγωγή δέν θά ἔχουν λόγο ὑπάρξεως σ' αὐτήν.

Ἀνέστης Κεσελόπουλος
Καθηγητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ

Η ζωή μέσα στην Εκκλησία παρουσιάζει μία αξιοθαύμαστη συνέχεια. **Οι αρετές, η λατρεία, οι εντολές και τα δόγματα παρουσιάζουν μια στενή ενότητα μεταξύ τους**. Υπάρχει όμως και ένα σημείο, στο οποίο η πρακτική των Ορθοδόξων χριστιανών της εποχής μας **δυστυχώς υστερεί** και λίγο πολύ αυτονομείται από την υπόλοιπη εκκλησιαστική ζωή. **Και αυτό είναι βέβαια η Ιεραποστολή**. Η Ιεραποστολή, η οποία **θεωρείται** από το εκκλησιαστικό πλήρωμα σαν **ένα απόμακρο καθήκον**, επιφορτισμένο αποκλειστικά σε κάποια μέλη της Εκκλησίας, ή κάτι που εν πάση περιπτώσει αφορούσε παρελθούσες ανάγκες του σώματος των πιστών.

Βέβαια, δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα, εάν θέλουμε να τονίσουμε τη σημασία του ιεραποστολικού έργου για την εκκλησιαστική ζωή. Και μόνο το γεγονός, ότι **πρόκειται για εντολή του Κυρίου**, αρκεί για να καταδείξει τη βαρύτητά της. Επιπλέον, όπως συμβαίνει με **το σύνολο των θείων εντολών**, αυτές δεν απευθύνονται στο στενό πλαίσιο των ακροατών του Ιησού, ούτε στους συγχρόνους τους μονάχα. **Αφορούν κάθε μαθητή και ακόλουθο του Κυρίου σε όλη την έκταση των αιώνων της Χριστιανοσύνης, κάθε πιστό που επιλέγει τη στενή και τεθλιμμένη οδό σε κάθε γωνιά της ανθρώπινης Ιστορίας**. Όταν βέβαια κάνουμε λόγο για Ιεραποστολή, συνηθίζουμε να εννοούμε τη λεγόμενη εξωτερική Ιεραποστολή. Αυτή όμως συνδέεται με την όλη ποιμαντική δράση της Εκκλησίας. Θα άξιζε γι' αυτό ίσως να θεωρήσουμε ότι τα παρακάτω αφορούν την ενεργοποίησή μας υπέρ των αδελφών μας που βρίσκονται στην

Ο καθηγητής του Α.Π.Θ. κος Πέτρος Παναγιωτόπουλος στο βήμα του Ιεραπ. Συνεδρίου

αλλοδαπή και είναι νεοεισελθόντες στην ορθόδοξη χριστιανική πίστη[1].

Καταρχάς, **η εμπλοκή με τις ανάγκες ανθρώπων, που δεν είναι οικείοι μας ή δεν τους γνωρίζουμε εκ του σύνεγγυς**, αλλά είναι αδελφοί και κοινωνούντες από το ίδιο Ποτήριο του αγιασμού και της σωτηρίας, **φανερώνει τη διάθεση για την έξοδο από τον εαυτό μας και την κίνηση της αγαπητικής συνάντησης με τον άλλον**, στην κατεύθυνση της ενότητας της πίστης, κατά την επιθυμία του Κυρίου[2].

Εφόσον **η πράξη μας είναι ευσυνείδητη και χωρίς υστερόβουλες σκέψεις αυτοπροβολής, λειτουργούμε τότε ως μία οικογένεια**. Θέτουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία ενός μεγάλου έργου κατά τις δυνάμεις και την αυτοπροαίρεσή μας.

1. Βλ. κου Αναστασίου (Γιαννουλάτου), Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας, Εγρήγορση: Χρέος των Ορθοδόξων, Εν πλω, Αθήνα 2017, σ. 60-1.
2. «ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς», Ιω. 17, 11.

Θέτουμε τα δικά μας τάλαντα σε ένα μεγάλο σύνολο, στο οποίο ο καθένας προσφέρει αυτά που δύναται και αντέχει. **Όλοι όμως συνεισφέρουν και όλοι είναι απαραίτητοι**. Και εκείνοι που βρίσκονται στην αιχμή της προσφοράς και εκείνοι που μακρόθεν τους υποστηρίζουν. **Δεν μπορούν όλοι να επιτελέσουν τον ίδιο ρόλο**, αλλά χάρη στην ποικιλία των χαρισμάτων οι ελλείψεις του καθενός αναπληρώνονται από τον άλλον. Αρκεί να υπάρχει η αίσθηση του συνανήκειν στην ίδια οικογένεια. Τότε πράγματι λειτουργούν ως αληθινή Εκκλησία, ως μέλη Σώματος Χριστού, και όχι σαν μεμονωμένα άτομα που ενδιαφέρονται μόνο για τη δική τους αποκλειστική σωτηρία.

Όταν είμαστε έτοιμοι να διαθέσουμε το υστέρημά μας, ή κάποιο μέρος από τον προσωπικό μας χρόνο, για χάρη των αναγκών κάποιων συνανθρώπων που δεν τους γνωρίζουμε (και ίσως το σημαντικότερο: δεν περιμένουμε από εκείνους κάποιο αντάλλαγμα), τότε υφιστάμεθα ένα είδος κακοπάθειας και **ασκούμαστε στην αγάπη του Κυρίου** και των ελαχίστων αδελφών του.

Είναι ακόμη καλό να μην ξεχνάμε ότι οι ίδιες πράξεις αγάπης απευθύνονται συνήθως σε αδελφούς που βρίσκονται σε μεγάλη δοκιμασία, ή σε ορισμένες περιπτώσεις στερούνται ακόμη και τα αναγκαία προς το ζην. Ούτε λίγο ούτε πολύ, συνεπώς, **αυτή η βοήθεια προς τους συνανθρώπους** γίνεται μία πράξη ελέους, μια κίνηση που **προϋποθέτει λεπτή και ευαίσθητη ψυχή**. Και αν **ο Άγ. Ιωάννης της Κροστάνδης διδάσκει ότι *«αληθινά ελεήμων είναι όποιος δεν αφήνει κανέναν άνθρωπο έξω από την καρδιά του»***[3], μπορεί κάποιος εύκολα να αναλογιστεί την ευθύνη που επωμιζόμαστε έναντι των εν Κυρίω αδελφών μας, όταν προσπερνούμε τις εκκλήσεις τους.

Μία αρετή που οφείλει να καλλιεργήσει όποιος έρχεται σε επαφή με ανθρώπους από διαφορετικό πολιτισμικό περιβάλλον **είναι οπωσδήποτε η διάκριση. Ο ζήλος είναι ασφαλώς απαραίτητος** για να θερμάνει την καρδιά αυτού που αναλαμβάνει το εγχείρημα της γνωριμίας του ζείδωρου μηνύματος της Ανάστασης και της χαράς σε ανθρώπους που ανήκουν σε άλλα έθνη, **αλλά λειτουργεί μάλλον ως κακός σύμβουλος, όταν** έναντι της προσπέλασης των διαφορετικών νοοτροπιών και αφετηριών, **δεν υπολογίζει τις ευαισθησίες και τις προσλαμβάνουσες των νεοφωτίστων**. Είναι δυστυχώς λυπηρό το φαινόμενο της απόπειρας μεταφύτευσης πολιτισμικών προκείμενων, οι οποίες ανήκουν στον τόπο προέλευσης των ιεραποστόλων, προς το χώρο της ιεραποστολής, όταν οι κάτοικοι του τελευταίου δεν μπορούν να τις κατανοήσουν, δεν αγγίζονται συγκινησιακά από αυτές ή τους φαίνονται εντελώς ξένες και παράδοξες στα μάτια τους. **Το ζητούμενο ασφαλώς είναι η μετάδοση των πανανθρώπινων ευαγγελικών αληθειών και αξιών και όχι ήθη και έθιμα που αφορούν ένα συγκεκριμένο τόπο**. Η εμμονή σε στοιχεία που είναι δευτερεύοντα προς τη χριστιανική διδασκαλία δυσχεραίνει – αν δεν καταστρέφει εντελώς – το έργο της βίωσης του μυστηρίου της σωτηρίας και της γνωριμίας με το μήνυμα της Ανάστασης. Γι' αυτό και η εκτίμηση πολλών Πατέρων της ερήμου, ότι η διάκριση θεωρείται ύψιστη αρετή, πρέπει να θεωρηθεί ορθή από πολλές πλευρές και διαστάσεις.

Συναφής είναι και η διπλή απαίτηση, να χαρακτηρίζεται εκείνος που **ευαγγελίζεται την «πιο καλή ελπίδα» από αγάπη, ανεξικακία και χαρά. Εξάλλου, η Ιεραποστολή μπορεί να νοηθεί μόνο ως προϊόν ξεχειλίσματος**

3. Βλ. Η εν Χριστώ ζωή μου, μετάφρ. Β. Μουστάκη, Αστήρ, Αθήνα 1979, σ. 156.

Ο επιχώριος Μητροπολίτης Θηβών & Λεβαδείας κ. Γεώργιος απευθύνει στους συνέδρους Ιεραποστολικό χαιρετισμό

αγάπης και χαράς και καμιάς άλλης σκοπιμότητας, όσο ευγενικής και αν είναι. Οποιαδήποτε υστεροβουλία υπεισέρχεται στο ιεραποστολικό εγχείρημα, το υπονομεύει και αποτρέπει τη θεία ευλογία από την καρποφορία του. Επιπλέον, η εκδήλωση των δύο αυτών αρετών αποτελεί ασφαλές σημείο της αυθεντικότητας του χριστιανικού κηρύγματος. Η αγάπη που αγκαλιάζει ακόμη και τον εχθρό και η χαρά της Ανάστασης είναι στοιχεία διακριτά για οποιονδήποτε ζει τη Βασιλεία των Ουρανών μέσα του. Αν μάλιστα αυτός τις διαθέτει αμφότερες, γίνεται αρκούντως πειστικός για εκείνο που θέλει να κηρύξει, και τα υπόλοιπα λόγια του θα έχουν μια επικουρική μόνο λειτουργία: οι ακροατές του θα νιώσουν ότι πρόκειται για κάποιον που έχει κάτι πραγματικά καινούριο να κομίσει, μια ουσιαστική και αδιάψευστη ελπίδα να φέρει.

Ο κατάλογος όσων έχει να πει κανείς σχετικά με τις αρετές που συνδέονται με την ιεραποστολική εργασία είναι οπωσδήποτε ατέλειωτα μακρύς. Και βέβαια, η παράθεσή τους δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι θα πρέπει να περιμένει κανείς πρώτα να τις αποκτήσει και κατόπιν να ασχοληθεί με την ιεραποστολική προσπάθεια. Και αυτό γιατί **οι αρετές αυτές είναι συναπαιτούμενες και όχι προαπαιτούμενες της Ιεραποστολής. Εξάλλου, η διαδικασία απόκτησης των αρετών είναι μία δυναμική διαδικασία, ένα διαρκές άθλημα**, που περιλαμβάνει επίσης πτώσεις, αστοχίες, υπαναχωρήσεις, αλλά κυρίως πίστη, επιμονή και υπομονή. **Εκείνο μάλλον που κατ' ουσίαν μετράει είναι ο αγώνας του χριστιανού, ο προσανατολισμός του στην τήρηση των εντολών και η εγρήγορση της μετάνοιάς του**. Ο λόγος λοιπόν που αναφερθήκαμε στο σύνολο των χαρακτηριστικών που οφείλουν να συνδέονται με το ιεραποστολικό έργο, είναι ακριβώς γιατί και αυτή καθεαυτή η διάδοση του ευαγγελικού μηνύματος αποτελεί στην ουσία της μια ακόμη θεία επιταγή, όπως προαναφέραμε, ή αλλιώς θα όφειλε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο να κοσμεί το χαρακτήρα του πιστού.

Με άλλα λόγια, και η ιεραποστολική προσπάθεια η ίδια αποτελεί ένα είδος αρετής, για το οποίο οφείλει να αγωνίζεται επίσης ο πιστός. Η συμπερίληψή της με τις υπόλοιπες και η στενή της σύνδεση με αυτές, η αλληλοπεριχώρηση μαζί τους προσδιορίζει αφενός την ηθική ποιότητα που θα πρέπει να χαρακτηρίζει την Ιεραποστολή, καταδεικνύει όμως αφετέρου την προσφορά της τελευταίας στη συγκρότηση του χαρακτήρα του πιστού: **Μέσα από την ιεραποστολική θυσία προς τους αδελφούς, ασκούμαστε να γινόμαστε διαρκώς περισσότερο ταπεινοί, πράοι και ελεήμονες, αρνούμενοι τα θέλω μας και τη «βολή» μας, χάριν των αδελφών μας αλλά εντέλει και ημών των ιδίων**.

Πέτρος Παναγιωτόπουλος
Επ. Καθηγητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Η εισήγηση αυτή έγινε το Σάββατο 25/8/2018, στα πλαίσια του 23ου Ιεραποστολικού Συνεδρίου, στις Κατασκηνώσεις «Αγία Ταβιθά» Αράχωβας.

Ο Επιτ. Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων κος Παύλος Φήμης στο βήμα του Ιεραπ. Συνεδρίου

Ο **κ. ΠΑΥΛΟΣ ΦΗΜΗΣ, Επίτ. Σχολικός Σύμβουλος των Θεολόγων, Λογοτέχνης,εισηγήθηκε το θέμα «Οι παλαιοχριστιανικές κατακόμβες της Ρώμης και της Μήλου και η Ιεραποστολή»**, με προβολή οπτικού υλικού **και ετόνισε ότι τα υπόγεια αυτά κοιμητήρια**, κατά την εποχή των Διωγμών, αλλά κι αργότερα, εκτός από χώροι ταφής των πρώτων Χριστιανών, ήσαν συγχρόνως και τόποι τελέσεως της Θείας Ευχαριστίας και των νεκρόδειπνων, ιδαίτεροι **χώροι διαδόσεως της νέας πίστεως και συνεπώς και της Ιεραποστολής**. Τα ευρεθέντα εντός των κατακομβών εξωβιβλικά και χριστιανικά σύμβολα, οι τοιχογραφίες και άλλες παραστάσεις, δείχνουν τα πρώτα στοιχεία της πρώιμης Χριστιανικής Τέχνης, που έμελλε να εξελιχθεί στο μέλλον. Παράλληλα, η τιμή των Αγίων λειψάνων αρχίζει από τις κατακόμβες, οι δε τάφοι των Μαρτύρων (Αρκοσόλια) συχνά αποτελούν την Αγία Τράπεζα στους μικρούς ορθογώνιους χώρους (Cubicula), που προορίζονται για την ταφή επισήμων προσώπων και οικογενειών, αλλά και για λατρευτικές ανάγκες των πρώτων Χριστιανών. **Οι δε διασωθείσες στη νήσο Μήλο, μοναδικές στον ελληνικό χώρο, τρεις κατακόμβες**, πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα από την Αρχαιολογική Υπηρεσία και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος, γιατί είναι προσκυνηματικές εστίες των συγχρόνων Χριστιανών και αρχαιολογικά θρησκευτικά μνημεία της ανθρωπότητας.

Ο Ιατρός κ. Σεραφείμ Νανάς ομιλεί στους συνέδρους για τις Εμπειρίες του από την Ιεραποστολή ως επικεφαλής κλιμακίων ιατρών σε αρκετές αφρικανικές χώρες

Ο ΠΑΤΗΡ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΡΟΥΜΠΕΪ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΦΡΗΤΑΟΥΝ ΣΤΗ ΣΙΕΡΡΑ ΛΕΟΝΕ

Ὁ κος Ἰωάννης Περράκης καὶ ὁ κος Κωνσταντῖνος Τσινάλης μεταφέρουν στοὺς συνέδρους συγκλονιστικὲς ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή τους στὴν Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολὴ τῆς Σιέρρα Λεόνε

"Οσοι βρισκόμαστε στὴ μέση ἡλικία ἐνθυμούμαστε τοὺς βόθρους ποὺ κάποτε εἶχαν τὰ περισσότερα σπίτια στὴν Ἀθήνα καὶ στὶς ἄλλες πόλεις τῆς Ἑλλάδας ἕως πρὶν ἀπὸ λίγες δεκαετίες, ὅταν ἀκόμη δὲν εἶχαν ἀναπτυχθεῖ τὰ δίκτυα ἀπορροῆς τῶν οἰκιακῶν λυμάτων. Ἀκούγοντας τὴ λέξη βόθρος ἔρχεται στὴ μνήμη μας ἡ ἔντονη δυσοσμία ποὺ διαχεόταν στὴν ἀτμόσφαιρα κατὰ τὶς ὄχι σπάνιες ὑπερχειλήσεις καὶ τὶς ἐκκενώσεις τῶν βόθρων ἀπὸ τὰ βυτιοφόρα.

Φαντάσου νὰ ζεῖς σὲ ἕνα περιβάλλον ὅπου ἡ ἔντονη δυσοσμία ἀπὸ τὰ βοθρολύματα σοῦ κόβει τὴν ἀνάσα,

Οἱ συνθήκες ποὺ ζοῦν οἱ ἀδελφοί μας στὴ συνοικία Κρουμπέϊ στὴν πρωτεύουσα Φρητάουν τῆς Σιέρρα Λεόνε

ἐνῶ γιὰ νὰ κινηθεῖς μέσα στὰ στενὰ τοῦ συνοικισμοῦ ποὺ ζεῖς θὰ πρέπει νὰ χώνονται οἱ παντόφλες τῶν ποδιῶν σου μέσα σὲ κάθε λογῆς ἀκαθαρσίες καὶ βρώμικα νερά. **Φαντάσου νὰ μαγειρεύεις, νὰ τρῶς**, νὰ προσπαθεῖς νὰ ξεκουραστεῖς ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο κάματο γιὰ τὸ καθημερινό σου ψωμὶ καὶ νὰ σὲ πνίγει ἡ ἀνυπόφορη ὀσμὴ τῶν σκουπιδιῶν καὶ τῶν λυμάτων. Φ**αντάσου τὸ φτωχικὸ νοικοκυριό σου**

Αἴθουσα διδασκαλίας σὲ σχολεῖο στὴ συνοικία Κρουμπέϊ στὴν πρωτεύουσα Φρητάουν τῆς Σιέρρα Λεόνε

μέσα σὲ μιὰ χωματερὴ μὲ τόνους σκουπιδιῶν νὰ σὲ περιβάλλουν· τὰ κάθε λογῆς σκουπίδια νὰ ἀποτελοῦν τὸν κῆπο σου... **Φαντάσου νὰ ζεῖς σὲ ἕνα παράπηγμα** ἀπὸ σκουριασμένες λαμαρίνες καὶ νὰ καίει ὁ ἥλιος ἀπὸ πάνω τὸ καλοκαίρι ἢ νὰ βρέχει κατακλυσμιαῖα τὸ χειμώνα. Προσπάθησε νὰ κοιμηθεῖς ἢ νὰ ξεκουραστεῖς, ἂν μπορέσεις, πάνω στὰ βρώμικα στρωσίδια κατάχαμα. **Ἀνατριχιάζεις μὲ τὶς κατσαρίδες καὶ φοβᾶσαι τὰ ποντίκια** καὶ τοὺς ἀρουραίους; Μὲ κάνεις καὶ γελῶ. Φαντάσου νὰ πρέπει νὰ κάνεις τὴν ἀνάγκη σου καὶ οἱ ἐπιλογὲς ποὺ ἔχεις νὰ εἶναι εἴτε νὰ ἀνακουφιστεῖς σὲ ἕναν ἀνοικτὸ χῶρο δημοσίως χωρὶς ντροπὲς εἴτε νὰ πᾶς σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς δημόσιες τουαλέτες τοῦ συνοικισμοῦ ποὺ ἐξυπηρετοῦν πάνω ἀπὸ 11.000 ἀνθρώπους πληρώνοντας

Ὁ ἱεραπόστολος π. Θεμιστοκλῆς Ἀδαμόπουλος μπροστὰ στὸ κατεστραμμένο σχολεῖο στὴ συνοικία Κρουμπέϊ στὴν πρωτεύουσα Φρητάουν τῆς Σιέρρα Λεόνε. Ἂς βοηθήσουμε γιὰ τὴν λειτουργία του!

πραγματικὰ ἀρχοντόπουλο. Πόσα παιδιὰ θὰ σὲ ζήλευαν! **Μὴν κοιτᾶς ποὺ οἱ αἴθουσες εἶναι χειρότερες κι ἀπὸ κελιὰ φυλακῆς, βρώμικες καὶ σκοτεινές κι ἡ δυσοσμία ἀπὸ τὰ γειτονικὰ βοθρολύματα σὲ διαπερνᾶ**. Φαντάσου ὅτι ὀσφραίνεσαι τὸ ἔντονα διαπεραστικὸ ἄρωμα ἑνὸς τροπικοῦ λουλουδιοῦ. Αὐτὸς εἶναι ἄλλωστε ὁ χῶρος ποὺ ζεῖς, ἀκόμα δὲν τὸν συνήθισες; Καταλαβαίνω ὅτι σὲ δυσκολεύει νὰ πηδᾶς τὴ μάντρα γιὰ νὰ μπεῖς στὸ σχολεῖο σου. Τί νὰ κάνουμε ὅμως; **Ξέχασες πόσοι συμμαθητές σου πνίγηκαν πέρυσι τὸν χειμώνα ὅταν πλημμύρισε τὸ George Brook, ποὺ διασχίζει τὸν συνοικισμό, καὶ μπῆκαν τὰ βρωμόνερα μέσα στὶς τάξεις;** Ξέρεις πόσο τυχερὸς εἶσαι ποὺ ζεῖς φυσικά, ἂν ἔχεις τὰ χρήματα. Μὴν κάνεις τὸ λάθος καὶ ζητήσεις σαπούνι, θὰ σὲ κοιτοῦν ὅλοι περίεργα... Φαντάσου νὰ θέλεις νὰ πλυθεῖς, νὰ κάνεις ἕνα ντούς, γιατὶ στάζεις ἀπὸ τὸν ἱδρώτα, καὶ ἡ μόνη ἐπιλογὴ ποὺ ἔχεις εἶναι νὰ πᾶς στὴν κοινοτικὴ βρύση νὰ γεμίσεις ἕνα δοχεῖο μὲ **νερὸ καὶ νὰ πλυθεῖς στὸν «δρόμο». Καὶ νὰ σκεφτεῖς ὅτι εἶσαι καὶ πολὺ τυχερός· δὲν σοῦ ἔχουν κόψει οἱ ἀντάρτες στὸν πόλεμο τὰ χέρια ἢ τὰ πόδια καὶ κατοικεῖς τουλάχιστον σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ 754 πανάθλια παραπήγματα ποὺ στεγάζουν 2.622 νοικοκυριά**. Μὴ ζητᾶς πολυτέλειες σὲ παρακαλῶ.

Εἶσαι παιδὶ καὶ πᾶς σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο δημοτικὰ σχολεῖα ποὺ ἄνοιξαν πρόσφατα στὸν συνοικισμό; Εἶσαι

Εἰκόνες ἀπὸ τὶς συνθήκες ζωῆς τῆς καθημερινότητας τῶν κατοίκων στὴ συνοικία Κρουμπέϊ στὴν πρωτεύουσα Φρητάουν τῆς Σιέρρα Λεόνε

ἀκόμα; Σκέψου ὅτι αὐτὸ τὸ προνόμιο τὸ στερεῖται ἕνα στὰ τέσσερα γειτονόπουλά σου. Κουράστηκες ἀπὸ τὰ μαθήματα καὶ θέλεις νὰ παίξεις; Φυσικά, ἀλοίμονο, παιδὶ εἶσαι. Βγὲς ἔξω στὴ φύση νὰ παίξεις. Μυρίζει λίγο, ἔ; Καλά, εἴπαμε αὐτὸ θὰ τὸ συνηθίσεις σιγὰ σιγά, ἄλλωστε μ' αὐτὴ τὴ μυρωδιὰ θὰ ζήσεις ὅλη σου τὴ ζωή. Πάντως μὴν παραπονιέσαι· μέσα σὲ τόσα σκουπίδια ἔξω θὰ βρεῖς κάτι νὰ παίξεις, βάλε τὴ φαντασία σου νὰ δουλέψει... Πολὺ σὲ καμάρωσα ποὺ ἔφτιαξες χθὲς ἐκεῖνον τὸν «χαρταετό» ἀπὸ τὶς πεταμένες πλαστικὲς σακκοῦλες. Θαύμασα πόσο ἀριστοτεχνικὰ ἔκοβες μὲ τὰ δόντια σου τὶς βρώμικες σακκοῦλες γιὰ νὰ φτιάξεις αὐτὸν τὸν ὑπέροχο πλαστικέτο! Πρόσεχε μόνο, γιατὶ εἶδα ὅτι σοῦ ἔπεφτε μέσα στὰ βοθρολύματα τοῦ George Brook καὶ, ξέρεις, βαραίνει μετὰ καὶ δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ σηκωθεῖ... Χαίρομαι πάντως ποὺ ἔχεις ἀρχίσει καὶ ἐξοικειώνεσαι μὲ τὸ περιβάλλον σου. Σὲ εἶδα χθὲς τὸ ἀπόγευμα νὰ τσαλαβουτᾶς μὲ τοὺς φίλους σου στὰ κατάμαυρα νερὰ τοῦ George Brook, ὅλα μιὰ ἰδέα εἶναι... Ὅταν θὰ μεγαλώσεις λίγο, κι ἂν προλάβεις φυσικά, θὰ μπορεῖς νὰ παίζεις μὲ τὰ ἄλλα μεγάλα παιδιὰ στὸ τεράστιο χωμάτινο γήπεδο στὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ.

Ξύπνησες ξαφνικά, σὰν ἀπὸ ἐφιάλτη; Τρόμαξες; Σκέφτηκες, ὅταν ἠρέμησες, ὅτι ὅλα ἦταν ἕνα κακὸ ὄνειρο; Παραξενεύτηκες μὲ τὸ τὶ ἀκραῖα σενάρια φτιάχνει τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ ἀνθρώπου ὅταν κοιμᾶται; Καλωσῆλθες στὸν ζωντανὸ ἐφιάλτη τοῦ Κρουμπέϊ στὴν πρωτεύουσα Φρήταουν τῆς Σιέρρα Λεόνε. Ὁ παραπάνω ἐφιάλτης εἶναι ἡ ἐφιαλτικὴ καθημερινότητα 11.000 ἀνθρώπων καὶ ὄχι μόνο.

Βοήθησε τὸν πατέρα Θεμιστοκλῆ νὰ μετατρέψει τὸν ἐφιάλτη σὲ ἕνα γαλήνιο ὄνειρο. Μὲ τὴ δική σου μικρὴ ἢ μεγαλύτερη βοήθεια μπορεῖ κάτι ν' ἀρχίσει ν' ἀλλάζει. Πρόσφερε τουλάχιστον στὰ παιδιὰ τὴ δυνατότητα νὰ μορφώνονται μὲ ἀξιοπρέπεια. Δώσ' τους μιὰ ὅαση χαρᾶς κι ἐλπίδας μέσα στὸν ἐφιάλτη ποὺ ζοῦν. Βοήθησε νὰ ἀναλάβει ἡ Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολὴ τὸ πιὸ ὑποβαθμισμένο σχολεῖο τοῦ συνοικισμοῦ, τὸ FAWE Primary School. Βοήθησε νὰ τὸ μεταμορφώσουμε ὅλοι μαζί, νὰ δώσουμε τουλάχιστον στὰ παιδιὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάτι μπορεῖ ν' ἀλλάξει...

Ἰωάννης Μ. Περράκης
Θεολόγος

ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΜΕ ΤΙΤΛΟ: «KANANGA»

Την 2η ημέρα του 23ου Ιεραποστολικού Συνεδρίου του ΠΧΟΟΙ ***προβλήθηκε το Ντοκιμαντέρ του κ. Παύλου Τριποδάκη με τίτλο: «Kananga»****. Μέχρι σήμερα το συγκεμριμένο ντοκιμαντέρ* ***έχει πάρει το πρώτο βραβείο*** *καλύτερου ντοκιμαντέρ στο London Greek Film Festival (Λονδίνο 2018), και έχει γίνει επίσημα αποδεκτό για να λάβει μέρος στο διαγωνιστικό του Aegean Film Festival (Μυτιλήνη 2018), του Chicago Greek Film Festival (Αμερική 2018), Orthodox Film Festival Άγιος Βλαδίμηρος (Ρωσσία 2018). Αυτή την περίοδο το ντοκιμαντέρ παίζει στην Αθήνα στον κινηματογράφο Αλκυονίς. Αργότερα, όταν κλείσει ο κύκλος του με την προβολή του σε διεθνή φεστιβάλ, θα διαδοθεί μέσω DVD και διαδικτύου για να το δει όλος ο κόσμος.* ***Το ντοκιμαντέρ περιγράφει την καθημερινότητα της ελληνορθόδοξης ιεραποστολής στην Κανάγκα του Κονγκό****. Κατά γενική ομολογία όλων των συνέδρων που το παρακολούθησαν* ***πρόκειται για μια αξιόλογη, εξαιρετική δουλειά από τον κ. Τριποδάκη****. Θα μείνουν αξέχαστες οι όμορφες εικόνες και η συγκίνηση που δημιούργησε στην ψυχή τους. Καθηλωτικό ντοκιμαντέρ που* ***δίνει πλούσια τροφή για προβληματισμό σχετικά με την δική μας «ευτυχία» και πίστη. Είναι ένας ύμνος στην Ορθοδοξία, ύμνος στην Αγάπη, την απλή και ανιδιοτελή Αγάπη που οι ορθόδοξοι ιεραπόστολοι προσφέρουν καθημερινώς στις χώρες της Μαύρης Ηπείρου****. Κάτωθι παραθέτουμε λίγες σκέψεις του σκηνοθέτη και δημιουργού κ. Παύλου Τριποδάκη:*

Όταν βρέχει θυμάμαι την Kananga και συγκεκριμένα την μεγάλη Παρασκευή που ήμουν εκεί για την ταινία. Όπως μου λέγανε εκεί, κάθε μεγάλη Παρασκευή βρέχει σαν ευλογία όλα τα χρόνια της Ιεραποστολής. Φέρνω στο μυαλό μου τους ύμνους που έψελνε όλο το εκκλησίασμα στον καθεδρικό ναό της ιεραποστολής του Αγίου Αντρέα του Πρωτόκλητου. **Φωνές μεγάλων και μικρών παιδιών σαν μια Αγγελική συμφωνία λες και ερχόταν κατευθείαν από τον ουρανό**. Στο πλάϊ δε της εκκλησίας οι τάφοι των πρώτων Ιεραποστόλων, να λούζονται στην βροχή με την ακοίμητή τους κανδήλα να καίει και να φωτίζει.

Ο σκηνοθέτης κος Παύλος Τριποδάκης παραθέτει στους συνέδρους τους λόγους που τον παρακίνησαν να δημιουργήσει το Βραβευμένο Ντοκιμαντέρ «Kananga»

Σαν έφτασα εκεί για τα γυρίσματα αναρωτιόμουν γιατί να γυρίσω πίσω; Αφού **επρόκειτο για μια πρωτόγνωρη ιδανική για εμένα κοινωνία, γεμάτη αγνά**

Στιγμιότυπο από τα γυρίσματα του Ντομικαντέρ

πρόσωπα, χαμόγελα, χαρά, αγάπη και δοξολογία. Νόμιζα πως ήμουν στον ουρανό. Όταν έφτασα στην Kananga πράγματι ακύρωσα τα εισιτήρια επιστροφής γιατί ήθελα να κάτσω εκεί για πάντα.

Η ταινία που γύρισα ήταν μια ευλογία στην ζωή μου. Δεν έκανα και κάτι σπουδαίο σε σχέση με ότι έχει γίνει εκεί. Απλά κινηματογράφησα. **Η αξία και ο έπαινος ανήκει στο ιεραποστολικό έργο που έχει γίνει** όχι μόνο στην Kananga αλλά πλέον **σε όλη την Αφρική** και φυσικά πέρα από την υλική αξία των εγκαταστάσεων που έχουν χτυστεί όλα αυτά τα χρόνια από τις φιλανθρωπίες του κόσμου, **η ανεκτίμητη αξία εστιαζόταν μέσα μου κυρίως στις θυσίες των ιεραποστόλων που ζούσαν εκεί και στην ζωντανή πίστη των Αφρικανών που καρποφορεί**. Πράγματι εκεί μαρτυρά ο τόπος όλος, ότι το ευαγγέλιο ξαναγράφτηκε με τα ίδια γράμματα. Σαν τον Απόστολο Παύλο ο Πατέρας Χρυσόστομος φύτεψε και σαν τον Απολλώ ο πατέρας Χαρίτωνας πότησε. Η δε καρποφορία που ανήκει στον Θεό είναι πολύ πλούσια και Αγία!

Είμαι πολύ ευγνώμων προς τον Θεό που μου δόθηκε η ευκαιρία να κινηματογραφήσω, αυτή, του Θεού την καρποφορία μετά από την πρόσκληση ενός ανωνύμου Χριστιανού και φίλου της ιεραποστολής. **Χωρίς να το περιμένω έγινα ταχυδρόμος μιας σύγχρονης επιστολής που έρχεται από την Αφρικανική Ήπειρο για να μας στηρίξει στην πίστη και να κοινωνήσουμε με τους ομόδοξους Αφρικανούς**.

Ζει Κύριος ο Θεός! Αυτό είναι το βασικό μήνυμα της ταινίας, το βασικό μήνυμα που μας στέλνουν τα αδέλφια μας οι Αφρικανοί. Όλοι έχουμε τις δικές μας δυσκολίες ξεχωριστά. Όπως φαίνεται όμως και μέσα στην ταινία, τόσο για εκείνους όσο και για εμάς, η ελπίδα είναι η ίδια, ο Ιησούς Χριστός, η Ανάσταση και η ζωή στην Αιώνια Βασιλεία Του. Έχουμε την ίδια ελπίδα, την ίδια προσδοκία, υμνούμε τον ίδιο Θεό, λέμε τις ίδιες προσευχές, κοινωνούμε τον ίδιο Αρχηγό και ευχόμαστε όλοι μαζί να ζήσουμε στην Βασιλεία Του. Αμήν

Παύλος Τριποδάκης
Σκηνοθέτης

ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟΝ

Μία ομιλία που με εξέπληξε αρκετά στο ιεραποστολικό συνέδριο ήταν αυτή για την κατάσταση στη Σιέρα Λεόνε. Εικόνες απάνθρωπες, οι άνθρωποι όχι φαγητό δεν έχουν αλλά το πιο βασικό, καθαρό νερό. Ξυπνάνε και αντικρίζουν σκουπίδια. **Δεν υπάρχει ούτε το πιο δεδομένο σε μας, καθαρός αέρας**. Και θεωρώ ότι πρέπει να τεθεί σε προτεραιότητα η καλυτέρευση του τόπου αυτού. **Ακόμη μου έκανε μεγάλη εντύπωση η ομιλία του π. Γερβάσιου Ραπτόπουλου που κάνει ιεραποστολή στις φυλακές πολλών χωρών του κόσμου**. Μας εξιστόρησε λίγα από τα πολλά θαυμαστά που έζησε σε κάθε τόπο και μας συγκίνησε όλους με την απλότητα και την καθαρότητα των λόγων του. Γενικότερα θεωρώ πως το Ιεραποστολικό συνέδριο είναι μια εμπειρία που πρέπει όλοι να τη ζήσουμε και θα μπορούσα να γράφω όλη μέρα για την δική μου.

Αθηναΐς Μαυρικάκη, Πανεπιστήμιο Πατρών Τμήμα Φυσικής

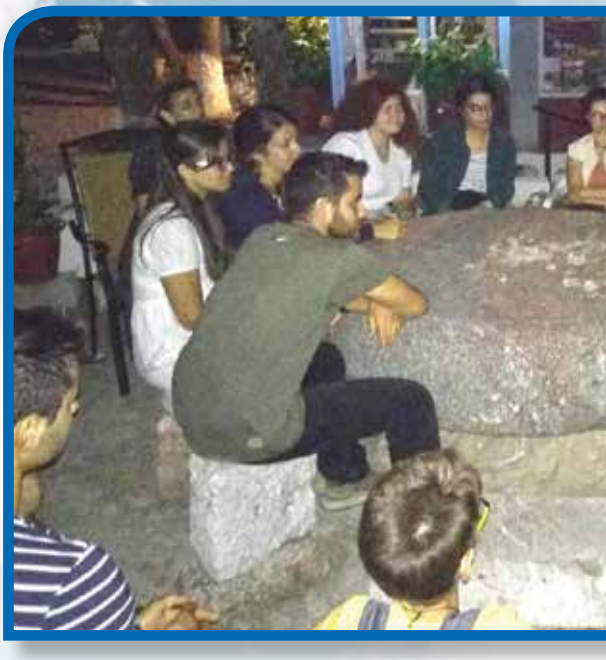

Αυτήν την χρονιά το ιεραποστολικό τριήμερο ήταν πολύ ιδιαίτερο. Αυτό που μου άρεσε περισσότερο ήταν ότι οι ομιλητές έδειχναν ότι **ο καθένας μπορεί να βοηθήσει το ιεραποστολικό έργο, οποία κι αν είναι η θέση του ή η ηλικία του**. Πιστεύω ότι είναι ένα πολύ αισιόδοξο μήνυμα αυτό αλλά και σοβαρό καθώς όλοι έχουμε ευθύνη απέναντι στον κάθε συνάνθρωπο.

Μαγδαληνή Σταυριανού, Σχολή Μηχαν. Μεταλλείων Μεταλλουργών

Νεανικές συντροφιές στα

ΑΠΟΗΧΟ ΤΟΥ 23ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

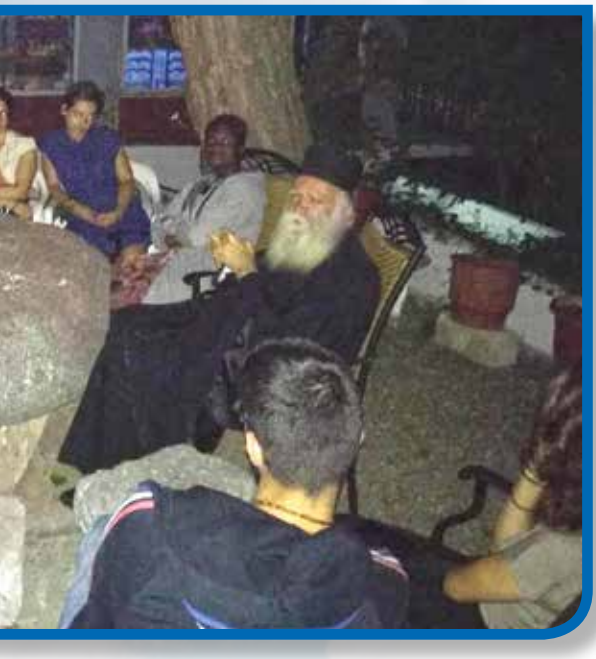

Παρόλο που δε συμμετείχα για πρώτη φορά στο ιεραποστολικό συνέδριο, η φετινή εμπειρία ήταν κάτι το ξεχωριστό. Μαζί με άλλους νέους στην ηλικία μας, που είχαν αντίστοιχες ιεραποστολικές αναζητήσεις, **δε χορταίναμε να γεμίζουμε την ψυχή μας με συγκινητικές εικόνες και εμπειρίες που μας μετέφεραν οι ιεραπόστολοι από τους Αφρικανούς αδελφούς μας**. Στο τέλος του τριημέρου, μια σκέψη ήταν συνεχώς στο μυαλό μας: **Πότε θα μας αξιώσει ο Θεός να βρεθούμε κι εμείς ανάμεσά τους;**

Νίκη Μαυρίδη,
Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Τμήμα Βιοτεχνολογίας

διαλείμματα του Συνεδρίου

Στα μέσα του Αυγούστου μέσα σε ένα κλίμα ορθοδοξίας και αλήθειας νιώσαμε έντονα την παρουσία του Χριστού στο Ιεραποστολικό Συνέδριο. Είχαμε την ευλογία μέσα από τον λόγο Ιεραποστόλων που μας επισκέφτηκαν για να μας δώσουν μια μικρή γεύση από τα όσα έζησαν, **να ανοίξει για τον καθένα από εμάς ένας δρόμος μοναδικός, αυτός της Ιεραποστολής! Ιεραποστολή όχι μόνο σε χώρες της Αφρικής ή της Ασίας. Ιεραποστολή και στην Ελλάδα μας, στον συνάδελφό μας, τον φίλο μας, την οικογένειά μας**. Ευχαριστούμε για όσα ζήσαμε, για όσα μάθαμε και για την ελπίδα που μας ξαναγεννήσατε μέσα μας!

Έμη Λιάσκου,
Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης
Δημόκριτειο Πανεπ/μιο Θράκης

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΘΥΜΑΚΗΣ. «ΔΙΚΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΖΩΣΙ»

Την 10η Σεπτεμβρίου 2018 εξεδήμησε για την αιώνια πατρίδα, ο αγαπητός φίλος και συνεργάτης του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Γεώργιος.

Πικρός και οδυνηρός είναι ο χωρισμός του θανάτου, ο αποχωρισμός από τα αγαπημένα πρόσωπα, που για πολλά χρόνια εργάστηκαν ανιδιοτελώς στον αμπελώνα του Κυρίου.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των συνεργατών και φίλων της ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. θα ήθελα να εκφράσω την βαθύτατη λύπη για τον αδόκητο θάνατο του αλησμόνητου, εκλεκτού φίλου και θερμού συμπαραστάτη στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. αγαπητού μας Γεωργίου ΜΕΘΥΜΑΚΗ. Ο Γεώργιος, όπως όλοι τον γνωρίζουμε, **αποτέλεσε για τον Όμιλό μας, αλλά και για την Ορφανική Στέγη της Αγίας Ταβιθά και όλων γενικά των έργων του μακαριστού Κωνσταντίνου Σακελλαρόπουλου και του συνεχιστή του έργου του Μητροπολίτη Κυθήρων Αντικυθύρων κ.κ. Σεραφείμ, υπόδειγμα ζηλωτή, πολυτιμότατου βοηθού, θερμουργού συμπαραστάτη και ανιδιοτελούς «εργάτη»**. Ενός ανθρώπου που δεν εφείδετο κόπων και μόχθων προκειμένου να υπηρετήσει όλο αυτό το έργο και τη προσφορά του, άτομο πολυδιάστατο, το οποίο το χαρακτήριζε η σοβαρότητα και η επιμονή στις ενέργειές του, ένα αίσθημα ευθύνης καθώς και αγάπης γι' αυτό που αναλάμβανε.

Ο αδελφός Γιώργος ήταν αφοσιωμένος, ψυχή τε και σώματι στον αγώνα της αρετής. Καθαγίασε τη ζωή του με την υποδειγματική εφαρμογή των χριστιανικών κανόνων και αρχών. Στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. επί σαράντα ολόκληρα χρόνια πρόσφερε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες του βοηθώντας με κάθε μέσο για τη διάδοση του λόγου του Θεού στους λαούς που βρίσκονται εν σκότει και σκιά θανάτου. Χαρακτήρας ευγενής, προσηνής, πρόθυμος, εξυπηρετικός, γεμάτος αγάπη και αγαπητός, ευχαριστείτο να υπηρετεί όλους ανεξαιρέτως. Με τους συνεργάτες του κατώρθωνε να μη δημιουργεί προστριβές και προβλήματα. Ήταν φιλικός προς όλους, ειρηνικός, ακτινοβολούσε την ειρήνη του θεού στο στενό και ευρύτερο περιβάλλον. Εργαζόταν για το Θεό και η σκέψη αυτή τον έκανε ακούραστο.

Με το ήρεμο παράδειγμά του και τον γλυκό του λόγο, ενίσχυε και οικοδομούσε ψυχές που ζητούσαν και έβρισκαν κοντά του πνευματική ενίσχυση και παρηγοριά. Αγωνίσθηκε μαζί με την ευσεβή και εκλεκτή σύζυγό του Ηρώ για την ελληνορθόδοξη αγωγή των παιδιών τους και των εγγονών τους, τις σπουδές και τις επιτυχίες τους. Στις συζητήσεις μαζί του νόμιζες πως είχες μπροστά σου ένα μεγάλο παιδί, άκακο και άδολο, πάντα με το χαμόγελο και την καλή κουβέντα.

Στην περιοχή της λήθης η μορφή αυτή δεν έχει θέση.

Γιώργο αγαπητέ μας, δεν έφυγες, γιατί σύμφωνα με το λαϊκό θυμόσοφο «ο άνθρωπος φεύγει, όταν οι επιζώντες πάψουν να τον θυμούνται», εσύ, απεναντίας, **ζείς και θα ζείς εφ' όρου ζωής μας, στις κάλλιστες αναμνήσεις μας, στη σκέψη μας, στη μνήμη μας, στην καρδιά μας και στην ψυχή μας**, θα ζείς και θα υπάρχεις για πάντα ως καλός Σαμαρείτης, ως γλυκός συνοδοιπόρος στα δύσκολα περάσματα της ζωής, θα καθρεφτίζεις μια λίμνη γαληνεμένη, γεμάτη άσπρους κρίνους.

Έφυγες από κοντά μας μακαριστέ Γιώργο. Ωστόσο μας παρηγορεί όλους και ιδιαίτερα τα παιδιά και τα εγγόνια σου η αγαθή μνήμη που αφήνεις πίσω σου. Τώρα απερίσπαστος θα εύχεσαι για την καρποφορία των έργων της αγάπης της ιεραποστολής και την επέκταση της Βασιλείας του Θεού στη γη μας. Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

Ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. αντί στεφάνου θα προσφέρει χρηματικό ποσό στην ορφανική στέγη της Αγίας Ταβιθά και για την ανέγερση του ναού στο Ρουμπάρε της ΝΔ Ουγκάντας, πρός τιμήν της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας και των παρεκκλησίων Αγίου Πορφυρίου και Αγίου Παϊσίου.

Μαρία Καρατσάλου-Γεωργούλα

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2018 ΕΩΣ 30/06/2018

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/04/2018 έως 31/06/2018	Ποσό
Αγγέλη Βάνα	20,00 €
Αθανασίου Παρασκευή	185,00 €
Ανδρεάδης Δημοσθένης	100,00 €
Αντωνοπούλου Ιωάννα	122,50 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	300,00 €
Ανώνυμος	20,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	40,00 €
Ανώνυμος	173,00 €
Ανώνυμος	39,00 €
Ανώνυμος	60,00 €
Ανώνυμος	20,13 €
Ανώνυμος	20,00 €
Αποστολόπουλος Στυλιανός	10,00 €
Αρβύθας Ηλίας	100,00 €
Αρχ/της π. Χερουβείμ Σουτόπουλος	50,00 €
Βελισσάρη Πολυχρονία	82,20 €
Βελώνα Βασιλική	60,00 €
Βότσικα Ουρανία	50,00 €
Γιαννακοπούλου Μαρία	30,00 €
Γιαννοπούλου Χαρίκλεια	20,00 €
Γκίκας Κωνσταντίνος	10,00 €
Γκίνη Μαρίνα	90,00 €
Γρηγορίου Μαρία	30,00 €
Δήμου Έλενα	65,00 €
Εφραίμογλου Φωτεινή	10,00 €
Ι.Ν. Αγ. Τρύφωνος (Κύκλος κυριών)	204,80 €
Ιερά Μονή "Κοιμήσεως της Θεοτόκου"	50,00 €
Ιερά Μονή Αγάθωνος	30,00 €
Ιερός Ναός Αγ. Απόστολων Πέτρου & Παύλου	42,00 €
Ιερός Ναός Αγίου Παύλου	33,50 €
Καλλιαντάς Ηλίας	30,00 €
Καλλιαρεκοπούλου Ερήνη	20,00 €
Καραγιάννη Ελπίδα	100,00 €
Καραγκιόζης Θεόδωρος	10,00 €
Καραντζίκου Σταυρούλα	50,00 €
Καρλάντζη Ειρήνη	10,00 €
Καρύδης Στέφανος	80,00 €
Κατσαούνη Μερόπη	20,00 €
Κεφάλα Γαρυφαλλιά	60,43 €
Κεφαλά Παναγιώτα	33,15 €
Κορίκης Νικόλαος	60,00 €
Κορκολή Τούλα	111,00 €
Κοσκορέλου Δέσποινα	50,00 €
Κουκούμη Φωτούλα	10,00 €
Κουνελάκη Ειρήνη	150,00 €
Κουφοπούλου Αικατερίνα	20,00 €
Κυριάκου Λουκάς	77,00 €
Κωνσταντινίδου Ελεούσα	60,00 €
Λεκέα Αθηνά	75,58 €
Λεοντιάδου Τασία	233,50 €
Λιάκου Ελένη	60,00 €
Λογάρου Άννα	20,00 €
Μάγδα - Γιάννης	50,00 €
Μανδηλαρά Ευαγγελία	30,00 €
Μανουσάκη Πιερρίνα	60,00 €
Μαυρογιαννάκη Ευτέρπη	41,97 €

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Μαυροπάνου Άννα	100,00 €
Μοσχονά Αικατερίνα	20,00 €
Μουζακίτη Μαρία	50,00 €
Μπαλαμπέρης Βασίλειος	50,00 €
Μπόγρη Χρυσούλα	135,50 €
Μπουρναβέα Αθανασία	20,00 €
Μπρακούλια Βασιλική	10,00 €
Μπρατσάλη Ευφροσύνη	46,70 €
Μυλωνάς Χαράλαμπος	20,00 €
Μωραΐτης Ιωάννης	300,00 €
Νικολαΐδου Ελένη	50,00 €
Νικολάου Μαρία	50,00 €
Νικολετοπούλου Παναγιώτα	110,68 €
Νικολοπούλου Σταυρούλα	20,00 €
Νταλάκο Βασιλική	50,00 €
Ντόβα Αλεξάνδρα	25,00 €
Οικονόμου Χαρίκλεια	10,00 €
π. Ανδρέας Σκουλίκας	500,00 €
Συμεών Βλατάκης	50,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	100,00 €
Παπαγεωργίου Χρήστος	20,00 €
Παπαγιαννόπουλος Θεόδωρος	20,00 €
Παπαδημητρίου Γεωργία	50,00 €
Παπαπαναγιώτου Κλεανθία	30,00 €
Παφίλη Κωνσταντίνα	20,00 €
Πεδιαδίτη Αικατερίνα	10,00 €
Πρέκα Μαρία	74,33 €
Πρωτονοταρίου Βάγια	20,00 €
Ριζογιάννη Σαρίκα	20,00 €
Ρούπας Αναστάσιος	344,82 €
Σαλταπίδα Ισμήνη	20,00 €
Σαμπαζιώτη Γιαννούλα - Ιωάννα	46,00 €
Στάντζου Αντιγόνη	50,00 €
Στεργιούλης Βασίλειος	50,00 €
Σφήκας Κωνσταντίνος	10,00 €
Τετράδης Στέφανος	239,47 €
Τσάκου Ελένη	74,92 €
Τσιγούρη Αγγελική	50,00 €
Τσιρακίδου Ελισάβετ	30,00 €
Τσίρης Βασίλειος	5,00 €
Υφαντή Μαρία (για τα παιδιά της Αφρικής)	100,00 €
Φιλιππουπολίτης Κωνσταντίνος	50,00 €
Ψηλολίχνου Ελένη	200,00 €
Ψυχομάνη Παναγιώτα	109,50 €
Ώττα Αικατερίνη	20,00 €
Υπέρ Ανεγέρσεως Ι. Ναών από 01/04/2018 έως 30/06/2018	**Ποσό**
Αγγέλου Άννα	30,00 €
Ανώνυμος	70,00 €
Ανώνυμος	200,00 €
Ανώνυμος	615,00 €
Βασιλπά Παρασκευή	20,00 €
Βασιλπάς Γεώργιος	20,00 €
Καλογεροπούλου Μαγδαληνή	20,00 €
Κουκάκης Γρηγόριος	50,00 €
Μακρή Παναγιώτα	50,00 €
Παπαϊωάννου Λουκάς	100,00 €
Σανιδάς Σωτήριος	50,00 €
Σωτήρχου Αικατερίνη	20,00 €
Εις Μνήμην από 01/04/2018 έως 30/06/2018	**Ποσό**
Ανώνυμος εις μνήμην Βαρβάρας Λιάπη	50,00 €
Ανώνυμος εις μνήμην Κωνσταντίνας Χρήστου	50,00 €
Ανώνυμος εις μνήμην συζύγου - συγγενών	100,00 €
Νικολαΐδου Ελένη εις μνήμην συζύγου Παύλου	50,00 €
Συνδρομές Μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/04/2018 έως 30/06/2018	**20,00 €**

- **Ἁγιοκατάταξη τοῦ Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀμφιλοχίου Μακρῆ**
  Ο Άγιος της Πάτμου Αρχιμανδρίτης Αμφιλόχιος Μακρής 3

- **23ο Ιεραποστολικό Συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Προσφώνησις εις το Ιεραποστολικόν Συνέδριον του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφείμ 7

  Εξωτερική Ιεραποστολή στις ανά τον κόσμο φυλακές 11

  Οργάνωση εξωτερικής Ιεραποστολής 14

  Ιεραποστολική και ποιμαντική αναγκαιότητα του κηρύγματος 19

- **Η ορθόδοξη παρουσία στην Ινδία διατηρεί την ελπίδα για το μέλλον** 20

- **23ο Ιεραποστολικό Συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Η Ιεραποστολή και η ηθική συγκρότηση του πιστού 24

  Κατακόμβες και Ιεραποστολή 27

  Ο πατήρ Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος στη συνοικία Κρουμπέι της πρωτεύουσας Φρητάουν στη Σιέρρα Λεόνε 28

  Προβολή ντοκιμαντέρ με τίτλο: «Kananga» 32

- **Άνοιγμα Νεανικής καρδιάς**
  Νεανικές σκέψεις στον απόηχο του 23ου Συνεδρίου 34

- **Εξόδιοι Λόγοι Κοιμηθέντες**
  † Γεώργιος Μεθυμάκης. «Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι» 36

- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** 37

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Άθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

Προς τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 16-7-2018

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Με θερμές ευχαριστίες για την αγάπη
& συμπαράσταση σας στην Ιεραποστολή
των Ινδιών, ευχόμεθα πλουσίαν την ευλο-
γία του Θεού στη ζωή & στο έργο σας.

Με αγάπη Χριστού
αδ. Νεκταρία